

ISSN 1831-1326

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

ROCZNE
SPRAWOZDANIE
Z DZIAŁALNOŚCI

2011

PL

***Europe Direct to serwis, który pomoże Państwu
znaleźć odpowiedzi na pytania dotyczące Unii Europejskiej.***

**Numer bezpłatnej infolinii*:
00 800 6 7 8 9 10 11**

* Niektórzy operatorzy telefonii komórkowej nie udostępniają połączeń z numerami 00 800 lub pobierają za nie opłaty.

Wiele informacji o Unii Europejskiej można znaleźć w portalu Europa (<http://europa.eu>).

Dane katalogowe znajdują się na końcu niniejszej publikacji.

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2012

ISBN 978-92-9237-521-8

doi:10.2865/69372

© Unia Europejska, 2012

Powielanie materiałów dozwolone pod warunkiem podania źródła.

Printed in Belgium

WYDRUKOWANO NA PAPIERZE BIELONYM BEZ CHLORU PIERWIASTKOWEGO (ECF)

Europejski Trybunał
Obrachunkowy

ROCZNE SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI
2011

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ OBRACHUNKOWY

MISJA

Europejski Trybunał Obrachunkowy jest instytucją UE, ustanowioną na mocy Traktatu w celu sprawowania kontroli nad finansami UE. Jako zewnętrzny kontroler UE przyczynia się on do poprawy zarządzania finansami UE i pełni funkcję niezależnego strażnika interesów finansowych obywateli Unii Europejskiej, propagując rozliczalność i przejrzystość.

WIZJA

Trybunał Obrachunkowy jest instytucją niezależną i dynamiczną, znaną z uczciwości i bezstronności, szanowaną ze względu na profesjonalizm oraz jakość i znaczenie swojej działalności, jak również oferującą zainteresowanym podmiotom zasadnicze wsparcie na drodze do poprawy zarządzania finansami UE.

WARTOŚCI

NIEZALEŻNOŚĆ, UCZCIWOŚĆ I BEZSTRONNOŚĆ	PROFESJONALIZM	WARTOŚĆ DODANA	DOSKONAŁOŚĆ I WYDAJNOŚĆ DZIAŁANIA
<p>Niezależność, uczciwość i bezstronność instytucji, jej członków i personelu.</p> <p>Bezstronna kontrola z uwzględnieniem opinii zainteresowanych podmiotów, ale bez zabiegania o instrukcje lub ulegania naciskom z zewnątrz.</p>	<p>Utrzymywanie wzorcowych standardów zawodowych we wszystkich aspektach prac.</p> <p>Zaangażowanie w rozwój kontroli sprawowanej przez organy publiczne w UE i na całym świecie.</p>	<p>Sporządzanie stosownych, aktualnych sprawozdań o wysokiej jakości, opartych na rzetelnych ustaleniach i dowodach, podejmujących istotne dla zainteresowanych podmiotów kwestie i zawierających wyraźne i autorytatywne przesłania.</p> <p>Przyczynianie się do skutecznej poprawy zarządzania UE oraz zwiększonej rozliczalności w zakresie zarządzania funduszami UE.</p>	<p>Docenianie jednostek, rozwijanie talentów i nagradzanie wyników.</p> <p>Stosowanie skutecznej komunikacji w celu umacniania współpracy zespołowej.</p> <p>Zwiększenie wydajności we wszystkich aspektach działalności.</p>

SPIS TREŚCI

Strona

4	SŁOWO WSTĘPNE PREZESA
7	ROK 2011 W SKRÓCIE
9	NASZA DZIAŁALNOŚĆ
9	Sprawozdania z kontroli i opinie
23	Współpraca z najwyższymi organami kontroli
28	Pozostałe działania
31	NASZE ZARZĄDZANIE
31	Realizacja strategii na lata 2009–2012
33	Pomiar wykonania zadań przez Trybunał w 2011 r.
37	Wsparcie działań kontrolnych
43	Informacje finansowe
46	Kontrola i rozliczalność

SŁOWO WSTĘPNE PREZESA

Niniejszym przedstawiam Państwu roczne sprawozdanie z działalności Europejskiego Trybunału Obrachunkowego za 2011 r.

W 2011 r. w dziedzinie **zarządzania gospodarczego UE** zaszły istotne zmiany w odpowiedzi na kryzys gospodarczy i finansowy. Zmiany te mają istotne konsekwencje, jeżeli chodzi o wykorzystywanie środków publicznych w przyszłości. W tym kontekście w maju opublikowano stanowisko, w którym naświetlono konsekwencje działań podjętych w związku z kryzysem finansowym i gospodarczym dla rozliczalności, przejrzystości i kontroli publicznej. W drugiej części roku Komitet Kontaktowy prezesów najwyższych organów kontroli (NOK) państw członkowskich i ETO wezwał decydentów UE do zapewnienia odpowiedniego przestrzegania zasad rozliczalności, przejrzystości i kontroli publicznej, w sytuacji gdy zaangażowane są środki publiczne. W szczególności NOK strefy euro zaapelowały o zapewnienie odpowiedniej zewnętrznej kontroli publicznej europejskiego mechanizmu stabilności. Doprowadziło to do decyzji o ustanowieniu komisji obrachunkowej dla mechanizmu, w skład której wejdzie członek zaproponowany przez ETO.

W 2011 r. ponownie uznaliśmy rezultaty swoich **kluczowych wskaźników wykonania** za bardzo zadowalające, w szczególności te dotyczące wdrażania zaleceń przez jednostki kontrolowane, a także oceny naszych prac kontrolnych przez zainteresowane podmioty i ekspertów zewnętrznych. Udało nam się zwiększyć liczbę przyjętych w 2011 r. sprawozdań z kontroli i opinii, chociaż wciąż nie w pełni osiągnęliśmy ambitny cel, który wyznaczaliśmy sobie w zakresie terminowości sprawozdań. Sporządziliśmy sprawozdania roczne, które zawierały więcej informacji oraz nowy rozdział dotyczący wyników, 42 specjalne sprawozdania roczne, 7 opinii oraz 1 stanowisko.

Zakres **uprawnień kontrolnych** naszej instytucji w zakresie dochodów i wydatków Unii, w szczególności zasobów własnych opartych na VAT w państwach członkowskich, został potwierdzony przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w listopadzie 2011 r.

Od 2012 r. będziemy mogli informować, w jakim stopniu nasze **zalecenia** są realizowane w praktyce. Rozpoczniemy również ocenę partnerską dotyczącą procedur kontroli wykonania zadań w celu dalszego usprawnienia procesu sporządzania sprawozdań specjalnych. W 2011 r. opublikowaliśmy wytyczne w sprawie etyki, aby nadal wzmocnić system zarządzania kontrolą, oraz zmodyfikowaliśmy nasze standardy i strategię kontroli, aby usprawnić procesy kontroli i sprawozdawczości. W 2012 r. przeprowadzimy także kolejne badanie poziomu zadowolenia pracowników.

Patrząc w przyszłość, w 2012 r. zakończymy przygotowywanie naszej **strategii na lata 2013–2017**. Wiele kluczowych kwestii jest już znanych. Zarządzanie gospodarcze UE będzie wciąż ewoluować, musimy zatem nadal propagować odpowiednie przestrzeganie zasad rozliczalności, przejrzystości i kontroli publicznej. Rośnie konieczność terminowego uzyskiwania wysokiej jakości pewności na temat wykorzystania środków UE, a zatem musimy odpo-

wiednio rozwijać nasze kontrole i sprawozdania. Jako że UE wciąż się rozwija, dopilnujemy także, aby nasze doświadczenie w kontroli było jak najlepiej wykorzystywane przez decydentów politycznych na potrzeby lepszego zarządzania finansami UE. Wzmocnienie rozliczalności publicznej UE jest celem wspólnym dla nas i dla innych zaangażowanych podmiotów i będziemy nadal kontynuować nasze wysiłki, rozwijając strategiczne partnerstwa. Podobnie jak inne organy publiczne UE będziemy starać się osiągać więcej mniejszym kosztem oraz poprawiać wydajność naszej organizacji.

Spełnienie tych celów będzie zależało przede wszystkim od starań wszystkich pracowników ETO. Zależy nam – i tak będzie też w przyszłości – aby **rozwijać doskonałość w działaniu naszych pracowników**. Jest to podstawowa wartość naszej organizacji. Biorąc pod uwagę profesjonalizm, zaangażowanie oraz rezultaty osiągnięte przez naszych pracowników w przeszłości, jestem pewien, że ETO będzie w stanie osiągnąć swoje cele w przyszłości.

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA
Prezes

NASZA DZIAŁALNOŚĆ

- **Sprawozdania roczne** dotyczące budżetu UE oraz EFR za rok budżetowy 2010 zawierające więcej informacji
- 42 **specjalne sprawozdania roczne** za rok budżetowy 2010, dotyczące różnych agencji, organów zdecentralizowanych oraz innych instytucji UE
- 16 **sprawozdań specjalnych** dotyczących poszczególnych obszarów budżetowych oraz kwestii zarządzania
- 7 **opinii** stanowiących wkład w reformę budżetu, dotyczących np. zmiany polityki udzielania zamówień publicznych oraz wniosku Komisji w sprawie zasad wydatków w ramach polityki spójności po 2013 r.
- **Stanowisko** na temat konsekwencji obecnego kryzysu finansowego i gospodarczego dla rozliczalności publicznej i kontroli publicznej w UE oraz roli ETO w tym kontekście

NASZE ZARZĄDZANIE

- Nadal uznajemy rezultaty **kluczowych wskaźników wykonania** za zadowalające, w szczególności w zakresie jakości i oddziaływania naszych prac
- Przyjęcie **wytycznych w zakresie etyki** wzmacniających ramy zarządzania kontrolą
- Przegląd **standardów i strategii kontroli ETO** w celu usprawnienia procesów kontroli i sprawozdawczości
- Przesunięcie **pracowników** z administracji do głównych zadań kontrolnych, co oznaczało ponad 12-procentowy wzrost liczby pracowników w sektorze kontroli w porównaniu z 2008 r.
- Główne prace budowlane związane z drugą **rozbudową** budynku ETO prawie ukończone, prace wykończeniowe są w toku

SPRAWOZDANIA Z KONTROLI I OPINIE

Europejski Trybunał Obrachunkowy przygotowuje trzy główne produkty:

- o sprawozdania roczne**, zawierające wyniki prac związanych z kontrolą finansową i kontrolą zgodności w zakresie budżetu Unii Europejskiej i Europejskich Funduszy Rozwoju (EFR). Osobno publikowane są specjalne sprawozdania roczne dotyczące agencji, organów zdecentralizowanych i innych instytucji UE;
- o sprawozdania specjalne**, publikowane przez cały rok, zawierające wyniki wyselekcjonowanych kontroli w wybranych obszarach działalności UE lub kwestii zarządzania. Są one głównie efektem przeprowadzonych kontroli wykonania zadań;
- o opinie** na temat projektów aktów prawnych mających wpływ na zarządzanie finansami oraz **stanowiska** na temat innych kwestii sporządzane z własnej inicjatywy ETO.

Liczba sprawozdań i opinii	2007	2008	2009	2010	2011
Sprawozdania roczne dotyczące budżetu UE i EFR	2	2	2	2	2
Specjalne sprawozdania roczne na temat agencji i organów zdecentralizowanych UE	29	29	37	40	42
Sprawozdania specjalne	9	12	18	14	16
Opinie i inne produkty	9	5	1	6	8

Pełne wersje wszystkich sprawozdań i opinii są dostępne na stronie ETO (www.eca.europa.eu) w 22 językach urzędowych UE.

SPRAWOZDANIA ROCZNE ZA ROK BUDŻETOWY 2010

SPRAWOZDANIE ROCZNE DOTYCZĄCE WYKONANIA BUDŻETU UE ZA 2010 R.

W 2011 r. większość prac ETO związanych z kontrolą finansową oraz kontrolą zgodności dotyczyła wykonania budżetu UE na rok 2010. Ich wynikiem była publikacja **sprawozdania rocznego za 2010 r.**, zawierającego siedemnaste poświadczenie wiarygodności (DAS), w dniu 10 listopada 2011 r. W sprawozdaniu rocznym za 2010 r. wprowadzono szereg zmian w celu poprawy klarowności i jakości informacji. Zmiany te dotyczyły podziału obszarów polityki (oraz powiązanych rozdziałów sprawozdania rocznego) na grupy wydatków, publikacji szacowanego poziomu błędu w danym obszarze polityki (zob. poniżej), zwiększonego nacisku na zalecenia mające na celu poprawę zarządzania finansami oraz pojawił się nowy rozdział dotyczący wyników.

Po raz pierwszy ETO opublikował **szacowany poziom błędu** dla budżetu UE jako całości i dla każdej grupy polityk. Te poziomy błędy zostały obliczone poprzez ekstrapolowanie błędów kwantyfikowalnych wykrytych w zbadanych próbach transakcji. ETO zestawia szacowany poziom błędu z poziomem istotności wynoszącym 2%, aby ustalić, biorąc pod uwagę także inne dowody, czy występuje istotny poziom błędu. Poziomy błędy nie oznaczają wystąpienia nadużycia, a przedstawiają jedynie oszacowany przez ETO stopień niezgodności z zasadami regulującymi wydatki. Obejmuje on naruszenie zasad udzielania zamówień publicznych, niekwalifikowalne lub nieprawidłowe wyliczenie deklarowanych kosztów w ramach projektów współfinansowanych przez UE lub zawyżanie powierzchni gruntów deklarowanej przez rolników.

Kluczowe tezy sprawozdania rocznego za 2010 r.

- **Roczne sprawozdanie finansowe** za 2010 r. rzetelnie przedstawia sytuację finansową Unii Europejskiej oraz wyniki jej transakcji i przepływy pieniężne za badany rok. Natomiast w **płatnościach** leżących u podstaw tego sprawozdania występuje istotny poziom błędu, szacowany na 3,7% dla całego budżetu UE. **Systemy kontroli** zostały ogólnie ocenione jako częściowo skuteczne pod względem zapewniania prawidłowości płatności.
- Szacowany przez Trybunał poziom błędu w wydatkach w grupie polityk **Spójność, energia i transport** – najbardziej narażonym na błędy obszarze wydatkowania UE – był wyższy niż w 2009 r. i wyniósł 7,7%.
- W **pozostałych obszarach wydatków UE** szacowany poziom błędu pozostawał względnie stabilny. W grupie polityk **Rolnictwo i zasoby naturalne** szacowany poziom błędu wyniósł 2,3%, czyli powyżej progu istotności. Jednakże w płatnościach bezpośrednich dla rolników nie wystąpił istotny poziom błędu.
- Udział procentowy zaliczek – **prefinansowania** – w budżecie UE znacznie wzrósł. Zasady rachunkowości i nadzór nie zostały odpowiednio dostosowane, by uwzględnić ten fakt.
- Podczas **planowania programów wydatków UE** Komisja i państwa członkowskie powinny poświęcać więcej uwagi określaniu celów, które byłyby SMART – zdefiniowane, wymierne, osiągalne, odpowiednie i określone w czasie – a także rozpoznawaniu oraz ograniczaniu ryzyka, które może wystąpić podczas realizacji.

SPRAWOZDANIE ROCZNE DOTYCZĄCE EUROPEJSKICH FUNDUSZY ROZWOJU ZA 2010 R.

W swoim **sprawozdaniu rocznym na temat Europejskich Funduszy Rozwoju (EFR)** za rok budżetowy 2010 r. (opublikowanym 10 listopada 2011 r.) ETO stwierdził, że roczne sprawozdanie finansowe za 2010 r. we wszystkich istotnych aspektach rzetelnie przedstawia sytuację finansową EFR oraz wyniki transakcji i przepływy pieniężne za zakończony w tym dniu rok, zgodnie z rozporządzeniami finansowymi. W dochodach EFR nie wystąpił istotny poziom błędów. Zobowiązania EFR także były legalne i prawidłowe pomimo błędów niekwalifikowalnych stwierdzonych w procedurach udzielania zamówień. Stwierdzono jednak istotny poziom błędów w płatnościach z EFR na rzecz projektów; szacowany poziom błędów wyniósł 3,4%. Wykryte błędy dotyczyły niespełnienia warunków kwalifikowalności. ETO ocenił systemy kontroli w zakresie wydatków EFR jako częściowo skuteczne pod względem zapewnienia prawidłowości płatności.

Prezes Caldeira przedstawiający sprawozdanie roczne za 2010 r. na sesji plenarnej Parlamentu Europejskiego

SPECJALNE SPRAWOZDANIA ROCZNE DOTYCZĄCE AGENCJI, ORGANÓW ZDECENTRALIZOWANYCH I INNYCH INSTYTUCJI UE ZA 2010 R.

ETO opublikował w grudniu 2011 r. **specjalne sprawozdania roczne** za rok budżetowy 2010 dla wszystkich 42 agencji, organów zdecentralizowanych (takich jak wspólne przedsiębiorstwa) oraz innych instytucji (w szczególności w zakresie skuteczności zarządzania Europejskim Bankiem Centralnym). ETO wystawił opinie bez zastrzeżeń dla wszystkich jednostek kontrolowanych, z wyjątkiem Agencji ds. Europejskiego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej z uwagi na nieprawidłowe księgowanie aktywów oraz Wspólnego Przedsiębiorstwa ENIAC z uwagi na nieuwzględnienie w sprawozdaniu finansowym budżetowego rachunku wyniku.

Agencje i organy zdecentralizowane UE zostały utworzone przez prawodawców UE do celów wykonywania zadań specjalnych. Każda agencja ma własny mandat, zarząd, dyrekcję, personel i budżet. Agencje działają w wielu obszarach, takich jak bezpieczeństwo, zdrowie, badania naukowe, finanse, migracja i podróże.

SPRAWOZDANIA SPECJALNE W 2011 R.

Oprócz sprawozdań rocznych ETO przez cały rok publikuje **sprawozdania specjalne** obejmujące kontrole wykonania zadań i kontrole zgodności dotyczące konkretnych wybranych obszarów budżetowych lub kwestii zarządzania. ETO wybiera i opracowuje te zadania kontrolne w taki sposób, aby miały one jak największe oddziaływanie, mając na uwadze optymalne wykorzystanie swoich zasobów.

Wybierając tematy, ETO bierze pod uwagę:

- **rodzaje ryzyka** dla wykonania zadań lub zgodności w danym obszarze dochodów lub wydatków;
- **poziom** dochodów lub wydatków w danym obszarze;
- **czas**, jak upłynął od ostatniej kontroli;

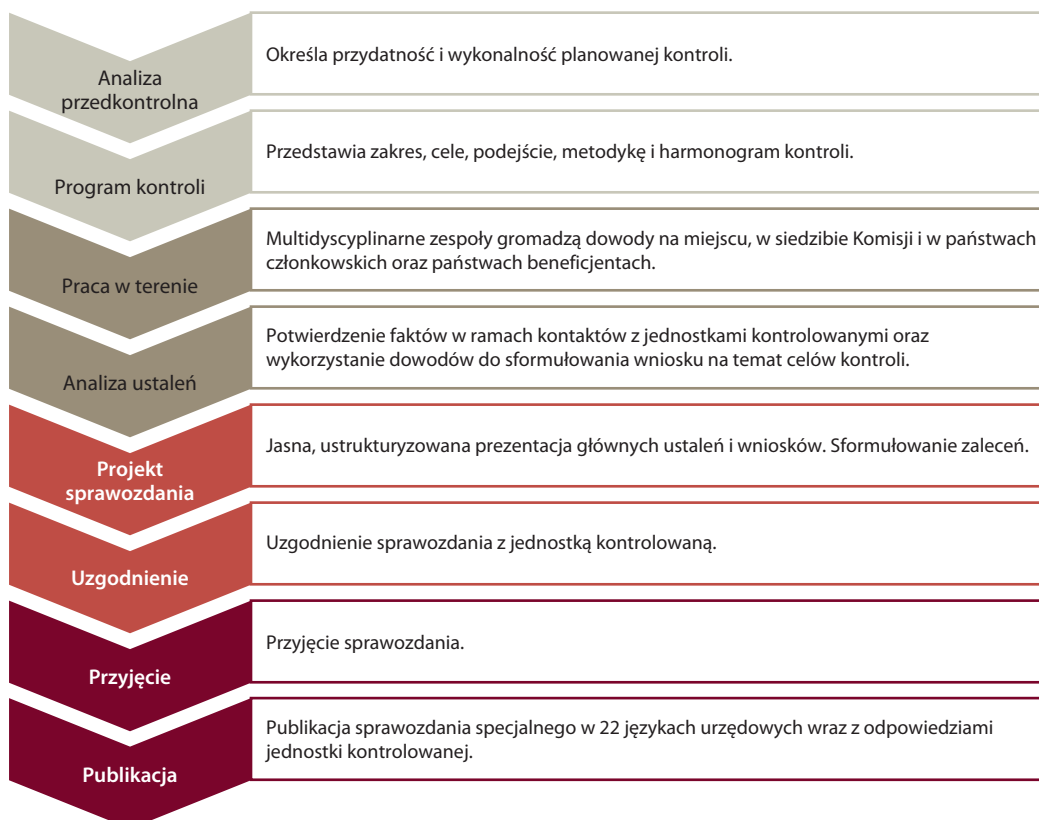
- nadchodzące **zmiany** w przepisach lub ramach operacyjnych;

- **interes** polityczny i społeczny.

W 2011 r. ETO przyjął **16 sprawozdań specjalnych** dotyczących wielu tematów, co stanowi wzrost w stosunku do 14 sprawozdań przyjętych w 2010 r. Zostały one pokrótce przedstawione poniżej i przyporządkowane do odpowiedniego działu ram finansowych – wieloletniego budżetu UE.

Pełne wersje sprawozdań specjalnych są dostępne na stronie ETO (www.eca.europa.eu) oraz na stronie „EU Bookshop” w 22 językach urzędowych UE.

NAJWAŻNIEJSZE ETAPY W WYBRANYCH KONTROLACH WYKONANIA ZADAŃ LUB KONTROLACH ZGODNOŚCI

TRWAŁY WZROST

Trwały wzrost ma na celu wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy i obejmuje dwa zagadnienia:

Konkurencyjność obejmuje środki finansowe na badania i rozwój technologiczny, stworzenie w Europie połączeń za pomocą sieci europejskich, edukację i szkolenia, wspieranie konkurencyjności na całkowicie zintegrowanym wspólnym rynku oraz program polityki społecznej, jak również zamykanie elektrowni jądrowych. Wydatki UE przeznaczone na wspieranie konkurencyjności na rzecz wzrostu i zatrudnienia na lata 2007–2013 wynoszą 89,4 mld euro, co stanowi 9,2% środków budżetowych na ten okres, z czego blisko dwie trzecie przeznacza się na badania i rozwój.

Spójność na rzecz wzrostu i tworzenia miejsc pracy wiąże się głównie z polityką spójności, która jest realizowana w ramach funduszy obejmujących określone obszary działalności, w tym: Europejski Fundusz Społeczny, Fundusz Spójności oraz Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego. Środki te wydawane są przez Komisję i państwa członkowskie w ramach zarządzania dzielonego. Wydatki w ramach polityki spójności na lata 2007–2013 wynoszą 348,4 mld euro (35,7% łącznego budżetu UE).

W roku 2011 ETO przyjął następujące sprawozdania specjalne dotyczące tego obszaru działalności:

- Skuteczność **systemu poręczeń dla małych i średnich przedsiębiorstw** (4/2011), szczególnie jego koncepcji i planowania, zarządzania operacjami oraz stopnia osiągnięcia celów. System poręczeń dla MŚP (SMEG) to instrument finansowy, którym w imieniu Komisji Europejskiej zarządza Europejski Fundusz Inwestycyjny. Instrument ten zapewnia gwarancje i kontrgwarancje dla pośredników finansowych na zabezpieczenie kredytów udzielanych MŚP przez instytucje finansowe oraz ma na celu zwiększenie podaży finansowania długu.
- Skuteczność współfinansowanych ze środków **Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego projektów w sektorze turystycznym** (6/2011), pod względem oczekiwanych rezultatów, ich trwałości, wartości dodanej UE oraz koncepcji projektów. Podstawą badania był szeroko zakrojony kwestionariusz przeprowadzony w 26 regionach dziewięciu państw członkowskich. W latach 2000–2006 w ramach EFRR przydzielono 4,6 mld euro środków UE na rzecz materialnych inwestycji w sektorze turystycznym na podstawie projektów wybranych i zarządzanych przez instytucje zarządzające w państwach członkowskich.

- Skuteczność **projektów w dziedzinie e-administracji współfinansowanych ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) (9/2011)** obejmujących okres programowania 2000–2006 i cztery państwa członkowskie: Francję, Włochy, Polskę i Hiszpanię. W trakcie kontroli oceniono, czy współfinansowane projekty zostały wybrane na podstawie oceny potrzeb, zrealizowane zgodnie z oczekiwaniami oraz czy były użyteczne i trwałe. Cele wsparcia UE w wysokości 6,7 mld euro przeznaczonego na społeczeństwo informacyjne w ramach EFRR obejmowały rozwój nowych bezpiecznych technologii, możliwości infrastruktury oraz łączność szerokopasmową między regionami.
- Skuteczność **sprawowania przez Komisję kontroli pomocy państwa (15/2011)**. W trakcie kontroli badano, czy procedury i systemy Komisji gwarantują, że Komisja rozpatruje wszystkie wymagające tego sprawy dotyczące pomocy państwa, że sprawy takie są rozpatrywane w terminie i umożliwiają Komisji monitorowanie wpływu sprawowanej przez nią kontroli pomocy państwa. Komisja jest odpowiedzialna za dopilnowanie, by pomoc państwa przyznawana przez państwa członkowskie była zgodna z rynkiem wewnętrznym Unii Europejskiej. Państwa członkowskie UE mają obowiązek uprzednio zgłaszać Komisji wszystkie planowane środki w zakresie pomocy państwa oraz uzyskiwać zgodę Komisji przed wdrożeniem takich środków.
- Realizacja **pomocy finansowej Unii Europejskiej na rzecz likwidacji obiektów jądrowych w Bułgarii, na Litwie i Słowacji (16/2011)**: oceniono, czy działania w ramach programu zostały opracowane zgodnie z ustalonymi potrzebami, czy zostały one zrealizowane zgodnie z planem oraz czy ustalenia dotyczące rozliczalności i zarządzania są wystarczające, aby zapewnić skuteczne wykorzystanie funduszy UE. Bułgaria, Litwa i Słowacja w ramach negocjacji akcesyjnych z UE zobowiązały się do przedterminowego zamknięcia i likwidacji ośmiu reaktorów jądrowych nienadających się do modernizacji. Z uwagi na wyjątkowe obciążenie UE zapewniła tym trzem krajom pomoc finansową w wysokości 2,9 mld euro na programy w latach 1999–2013.

ZARZĄDZANIE ZASOBAMI NATURALNYMI I ICH OCHRONA

UE ma szeroki zakres odpowiedzialności politycznej w dziedzinie rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, rybołówstwa i środowiska. Planowane wydatki na lata 2007–2013 wynoszą 413,1 mld euro (42,3% łącznych środków).

Trzy czwarte wydatków obejmuje płatności bezpośrednie dla rolników i wsparcie rynków rolnych z **Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji** (EFRG) – „pierwszy filar” wspólnej polityki rolnej (WPR). Jedną piątą środków UE przeznaczają się na **rozwój obszarów wiejskich**, który finansowany jest z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) – „drugi filar” WPR. Rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich podlegają zarządzaniu dzielonemu między Komisję a państwa członkowskie.

W roku 2011 ETO przyjął następujące sprawozdania specjalne dotyczące tego obszaru działalności:

- **System płatności jednolitych w ramach wspólnej polityki rolnej** (5/2011) – zob. ramka: „Kontrola wykonania zadań w pigułce”.
- **Czy system wsparcia rolnośrodowiskowego jest dobrze opracowany i czy zarządza się nim odpowiednio** (7/2011). W trakcie kontroli oceniono, czy polityka ta jest opracowana i monitorowana w taki sposób, aby zapewnić wymierne korzyści dla środowiska, czy rolnicy otrzymują wsparcie w postaci odpowiednich wytycznych i poprawnych kwot pomocy oraz czy przy zarządzaniu uwzględnia się szczególne potrzeby środowiskowe. Wsparcie rolnośrodowiskowe obejmuje 2,5 mld euro rocznie i ma być odpowiedzią na wzrastający w społeczeństwie popyt na usługi związane ze środowiskiem poprzez zachęcanie rolników do wprowadzania lub dalszego stosowania metod produkcji rolnej zgodnych z ochroną i poprawą stanu środowiska naturalnego. Politykę tę wdrażają Komisja i państwa członkowskie na zasadzie zarządzania dzielonego.
- **Odzyskiwanie nienależnych płatności dokonanych w ramach wspólnej polityki rolnej** (8/2011), w którym oceniono skuteczność systemów ustanowionych i wykorzystywanych przez państwa członkowskie do odzyskiwania ustalonych należności. W trakcie kontroli badano, czy państwa członkowskie poprawnie przetwarzają i rejestrują należności, czy udaje im się odzyskać zidentyfikowane nienależne płatności, czy odpisują nieodzyskiwalne należności zgodnie z zasadami oraz czy nadzór i monitoring Komisji są skuteczne. Unia Europejska wydaje około 55 mld euro rocznie na rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich. Część tych środków jest niewłaściwie wypłacana na podstawie nieprawidłowych lub niepoprawnych wniosków o finansowanie i musi zostać odzyskana.

- Skuteczność **programów „Mleko dla szkół” i „Owoce w szkole”** (10/2011), w którym oceniono, czy dotacje UE mają bezpośredni wpływ na konsumpcję beneficjentów oraz czy programy mają szansę spełnić ich cele edukacyjne i wpłynąć na nawyki żywieniowe w przyszłości. Te programy UE mają zachęcić dzieci do zdrowego odżywiania się poprzez spożywanie produktów mlecznych oraz owoców i warzyw, a także przyczynić się do poprawy rynków dla tych produktów. UE obecnie przeznaczają roczny budżet w wysokości 180 mln euro na te dwa programy.
- Czy **koncepcja systemu oznaczeń geograficznych i zarządzanie nim umożliwiają jego skuteczność?** (11/2011). W trakcie kontroli oceniono solidność systemu, atrakcyjność systemu dla producentów oraz wiedzę konsumentów na jego temat. Europejski system oznaczeń geograficznych ma za zadanie ochronę nazw produktów, których cechy charakterystyczne związane są z obszarem geograficznym, na którym odbywa się ich produkcja. Dzięki niemu rolnicy i producenci żywności zdobywają potencjał ekonomiczny i dlatego system ten może mieć pozytywny wpływ na gospodarkę wiejską.
- Czy **działania podjęte przez UE przyczyniły się do dostosowania zdolności połowowej flot rybackich do dostępnych możliwości połowowych** (12/2011). W trakcie kontroli zbadano, czy zasady dotyczące zmniejszania zdolności połowowej flot są jasne i czy poszczególne działania są dobrze zdefiniowane i wdrażane. Kontrolę przeprowadzono w Komisji oraz w Danii, Hiszpanii, Francji, Polsce, Portugalii, Zjednoczonym Królestwie i we Włoszech. Wspólna polityka rybołówstwa UE ma na celu promowanie zrównoważonego rybołówstwa poprzez uzyskanie równowagi między zasobami rybnymi a flotą rybacką w celu uniknięcia nadmiernej eksploatacji stad ryb. Przez wiele lat istniał problem nadmiernej zdolności połowowej, co osłabia trwałość stad ryb oraz długoterminową rentowność sektora rybołówstwa. Europejski Fundusz Rybacki zapewnia 4,3 mld euro na okres programowania 2007–2013.

KONTROLA WYKONANIA ZADAŃ W PIGUŁCE

SPRAWOZDANIE SPECJALNE NR 5/2011 NA TEMAT SYSTEMU PŁATNOŚCI JEDNOLITYCH: KWESTIE, KTÓRE NALEŻY UWZGLĘDNIĆ W CELU POPRAWY NALEŻYTEGO ZARZĄDZANIA FINANSAMI

Kontrola wykonania zadań objęła **należyte zarządzanie finansami** w zakresie płatności w ramach systemu płatności jednolitych (SPJ), który jest obecnie stosowany w 17 z 27 państw członkowskich UE. Wydatki na ten system w 2009 r. sięgnęły około 28,8 mld euro.

Wprowadzenie SPJ było kluczowym aspektem **reformy** wspólnej polityki rolnej UE z **2003 r.** Jego celem było zapewnienie rolnikom wsparcia dochodu oraz zachęcenie ich do dostosowania się do wymogów rynkowych. W wyniku reformy zlikwidowano powiązanie między wsparciem a produkcją (uniezależnienie płatności od wielkości produkcji). Zamiast tego rolnicy muszą

dysonować kwalifikowalnymi gruntami rolnymi oraz posiadać „uprawnienia do płatności”.

Od 2006 r. ETO przeprowadził **szereg kontroli** dotyczących procedur Komisji i państw członkowskich zapewniających poprawność uprawnień do płatności oraz poprawność płatności na rzecz rolników. Kontrole te objęły wszystkie 17 państw członkowskich stosujących te systemy, a rezultaty tych kontroli zostały uwzględnione w sprawozdaniach rocznych dotyczących budżetu UE za 2006 i 2007 r.

ETO zdecydował się wykorzystać te rezultaty w **kontroli wykonania zadań**, która koncentrowała się na:

- beneficjentach polityki, dostępie do wsparcia, definicji kwalifikowalnych gruntów;
- wkładzie systemu w realizację celów wspierania dochodów rolników oraz utrzymywania gruntów w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska;
- szczególnych skutkach stosowania różnych modeli realizacji systemu.

Wizyty kontrolne zostały przeprowadzone w Komisji oraz we Francji, Zjednoczonym Królestwie i Włoszech w 2009 r. i 2010 r.

W efekcie sporządzono **sprawozdanie specjalne nr 5/2011**, w którym stwierdzono, że SPJ przyczynił się do osiągnięcia dwóch głównych celów wspólnej polityki rolnej: zachęcenia rolników do lepszego reagowania na potrzeby rynków oraz wspierania dochodów sektora rolnego jako całości. Jednakże ogólnie rzecz biorąc, przy realizacji systemu pojawiło się kilka kwestii budzących wątpliwości, takich jak definicja beneficjentów polityki, charakter kwalifikowalnych działek i działań, oddziaływanie systemu na środowisko, dystrybucja pomocy między państwa członkowskie i wewnątrz państw członkowskich oraz szczególne skutki stosowania modeli historycznych i regionalnych.

W sprawozdaniu **zaleca** się, by płatności były w większym stopniu ukierunkowane na rolników czynnych zawodowo i aby nie były dostępne dla działek rolnych i działalności, które nie przyczyniają się do zwiększenia wydajności rolnictwa lub do aktywnego utrzymywania środowiskowej wartości gruntów. ETO również zaleca, aby generowane przez rolników koszty środowiskowe oraz inne uwarunkowania zewnętrzne były odzwierciedlone w poziomie wsparcia oraz by rozdział pomocy między rolników był bardziej wyrównany. Naliczanie wsparcia powinno być oparte na aktualnych warunkach gospodarowania.

Kontrola ta została przeprowadzona przez **multidyscyplinary zespół** ośmiu kontrolerów z Izby I. Prace kontrolne nie tylko pozwoliły lepiej zrozumieć koncepcję wsparcia gospodarstw oddzielonego od produkcji, ale także zobaczyć skutki zmiany poprzedniego systemu wsparcia powiązanego z produkcją. Według Svena Köllinga, kierownika zespołu: „szczególnym wyzwaniem była kontrola różnych modeli i wariantów realizacji SPJ oraz krajowych i regionalnych polityk zarządzania, które mają wpływ na skuteczność i wydajność pomocy”. Kontrole u beneficjentów końcowych oraz inspekcje na miejscu w gospodarstwach okazały się niezbędne, aby zgromadzić dowody na potwierdzenie ustaleń i wniosków z kontroli.

Szereg zaleceń ETO zostało uwzględnionych w propozycjach Komisji dotyczących reformy wspólnej polityki rolnej po 2013 r. (w czasie sporządzania niniejszego dokumentu wciąż w fazie dyskusji), w tym definicja rolnika czynnego zawodowo oraz minimalnej działalności na niektórych typach gruntów, rozdział pomocy wśród beneficjentów, ograniczenie różnych modeli realizacji SPJ oraz lepsze uwzględnienie we wsparciu środowiskowych uwarunkowań zewnętrznych.

Zespół kontrolny (od lewej do prawej): (z przodu) Heike Walz, członek ETO Michel Cretin, Aurelia Petliza, (z tyłu) Pietro Puricella, Dirk Pauwels, Sven Kölling, Sylvain Lehnhard

UE JAKO PARTNER GLOBALNY

Działania UE w obszarze stosunków zewnętrznych koncentrują się na: **rozszerzeniu**, zapewnieniu **stabilności, bezpieczeństwa i dobrobytu w jej sąsiedztwie**, aktywnej działalności na rzecz **zrównoważonego rozwoju** na poziomie międzynarodowym, promowaniu **globalnego ładu politycznego** i zapewnieniu bezpieczeństwa strategicznego i cywilnego.

UE przeznaczyła 55,9 mld euro na okres 2007–2013, co stanowi 5,7% łącznych planowanych wydatków na te cele. Większością wydatków zarządza bezpośrednio Komisja albo z centrali, albo za pośrednictwem swoich delegatur. Częścią pomocy zarządza się wspólnie z organizacjami międzynarodowymi.

W roku 2011 ETO przyjął następujące sprawozdania specjalne dotyczące tego obszaru działalności:

- **Czy decentralizacja procesu zarządzania pomocą zewnętrzną przez Komisję z centrali Komisji do jej delegatur przyczyniła się do poprawy w dziedzinie udzielania pomocy?** (1/2011). W trakcie kontroli badano proces zarządzania oraz jego wpływ na przyspieszenie i jakość udzielanej pomocy oraz zapewnienie solidnych procedur zarządzania finansami. UE jest największym darczyńcą na świecie, a Komisja zarządza znaczną częścią pomocy – 8,4 mld euro w 2009 r. za pomocą swojego systemu zarządzania, w ramach którego od 2002 r. część zadań deleguje się do lokalnych biur w krajach partnerskich.
- **Wydatkowość i skuteczność pomocy UE przekazywanej za pośrednictwem Organizacji Narodów Zjednoczonych w krajach dotkniętych konfliktami** (3/2011). W tym sprawozdaniu skoncentrowano się na projektach w Afganistanie, Iraku i Sudanie realizowanych w latach 2006–2008. Kwoty przekazywane przez EuropeAid za pośrednictwem organizacji ONZ w tym regionie wyniosły 4 mld euro w latach 2005–2009. UE może finansować projekty jako jedyny darczyńca bądź wspólnie z innymi darczyńcami, przekazywać środki do zbiorowego funduszu powierniczego darczyńców bez przydzielania ich na konkretne działania lub cele, bądź też do budżetu ogólnego jednej z organizacji ONZ.
- **Skuteczność pomocy UE w zwiększeniu zdolności Chorwacji do gospodarowania środkami poakcesyjnymi** (14/2011). Oceniono, jak Komisja planuje pomoc oraz czy projekty współfinansowane przez UE przyniosły oczekiwane rezultaty. Celem pomocy przedakcesyjnej UE jest wsparcie krajów kandydujących w zwiększeniu ich potencjału administracyjnego w ramach przygotowań do gospodarowania większą pulą środków UE dostępną po przystąpieniu. Chorwacja od 2007 r. otrzymuje 150 mln euro pomocy rocznie.

ADMINISTRACJA

Wydatki administracyjne instytucji UE, agencji i organów zdecentralizowanych obejmują koszty personelu, takie jak wynagrodzenia oraz emerytury i renty, wydatki na budynki, sprzęt, energię, komunikację i technologię informacyjną. Łączne wydatki w okresie 2007–2013 wynoszą 55,9 mld euro, tj. 5,7% łącznego budżetu UE.

W roku 2011 ETO przyjął następujące sprawozdanie dotyczące tego obszaru działalności:

- o Zarządzanie Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (2/2011).** Oceniono działania podjęte w celu zrealizowania zaleceń przedstawionych w poprzednim sprawozdaniu specjalnym ETO na ten temat (1/2005). W trakcie kontroli zbadano, czy działania OLAF koncentrują się ponownie na funkcji dochodzeniowej, czy poprawiono wydajność dochodzeń, jak wykazuje się skuteczność dochodzeń oraz czy rola Komitetu Nadzoru została doprecyzowana. OLAF zajmuje się zwalczaniem nadużyć finansowych i innych bezprawnych działań przynoszących szkodę budżetowi UE. Urząd stanowi część Komisji, jest jednak niezależną jednostką dochodzeniową. Zatrudnia on około 500 pracowników, a jego roczny budżet wynosi około 50 mln euro.

DOCHODY

Podstawą finansowania budżetu Unii Europejskiej są **zasoby własne i inne dochody**. Tradycyjne zasoby własne – głównie cła – stanowią blisko 12% wszystkich środków w budżecie UE, a zasoby pochodzące z podatku VAT stanowią kolejne 12%. Podstawowym źródłem zasobów własnych UE stanowiącym ok. 70% są dochody narodowe brutto, które zapewniają stałą równowagę budżetową.

W roku 2011 ETO przyjął następujące sprawozdanie dotyczące tego obszaru działalności:

- o Czy mechanizmy kontrolne stosowane w procedurze celnej 42 zapobiegają uchylaniu się od podatku VAT i umożliwiają wykrycie takich przypadków (13/2011).** Oceniono, czy istnieją odpowiednie ramy prawne umożliwiające zwalczanie uchylania się od podatku VAT w ramach procedury celnej 42. Kontrolę przeprowadzono w Belgii, Danii, Hiszpanii, Francji, Austrii, Słowenii i Szwecji. Procedura celna 42 to mechanizm, który wykorzystuje importer w celu uzyskania zwolnienia z VAT. Jest ona stosowana przy przywozie do jednego państwa członkowskiego towarów spoza UE, które następnie zostaną przewiezione do innego państwa członkowskiego. W takim przypadku podatek VAT jest należny w państwie członkowskim przeznaczenia.

OPINIE I STANOWISKA WYDANE W 2011 R.

ETO przyczynia się do poprawy **zarządzania finansami UE**, sporządzając opinie na temat wniosków w sprawie nowych przepisów lub zmian legislacyjnych, które mają skutki finansowe. Opinie te sporządza się na wniosek innych instytucji UE i są one wykorzystywane przez organy prawodawcze – Parlament Europejski i Radę – w ich pracy. ETO może także wydać stanowiska dotyczące innych kwestii z własnej inicjatywy.

W roku 2011 ETO przyjął siedem opinii:

- **1/2011:** w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 215/2008 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 10. Europejskiego Funduszu Rozwoju w zakresie dotyczącym Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych.
- **2/2011:** w sprawie przepisów finansowych Wspólnego Przedsiębiorstwa „Czyste niebo”.
- **3/2011:** dotycząca wniosku w sprawie zmiany regulaminu finansowego Szkół Europejskich.
- **4/2011:** na temat zielonej księgi Komisji w sprawie modernizacji polityki UE w dziedzinie zamówień publicznych.
- **5/2011:** w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady (Euratom) ustanawiającego zasady uczestnictwa przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych w działaniach pośrednich prowadzonych w ramach programu ramowego Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej oraz zasady upowszechniania wyników badań.
- **6/2011:** dotycząca zmienionego wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 (WE) dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i uchylającego rozporządzenie (EURATOM) nr 1074/1999.

Opinia nr 7/2011 dotyczyła wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące wydatków w ramach **polityki spójności**, które mogą stanowić do 45% łącznych wydatków UE na okres 2014–2020. Wkład budżetu UE w osiągnięcie celów „Europa 2020” zależy zatem w dużej mierze od tego, jak oszczędnie, wydajnie i skutecznie będą wykorzystywane te fundusze. Będzie to także miało wpływ na wiarygodność i legitymację działań UE. Stałym wyzwaniem pozostaje uzyskiwanie dobrych jakościowo rezultatów w ramach systemu, w którym środki są z góry przydzielane państwom członkowskim i w którym absorpcja środków stanowi domyślny cel. Prowadzenie przez Komisję skutecznego nadzoru i rozliczanie państw członkowskich będzie stanowić dla tych państw pomoc w skutecznym gospodarowaniu tymi środkami.

Pełne wersje opinii są dostępne na stronie ETO (www.eca.europa.eu) we wszystkich językach urzędowych UE.

STANOWISKO ETO: KONSEKWENCJE KRYZYSU FINANSOWEGO I GOSPODARCZEGO DLA ROZLICZALNOŚCI PUBLICZNEJ ORAZ KONTROLI PUBLICZNEJ W UE ORAZ ROLA TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO W TYM KONTEKŚCIE

Aktualny światowy **kryzys finansowy i gospodarczy** ma poważne konsekwencje dla Unii Europejskiej. W odpowiedzi na kryzys UE powzięła działania mające pomóc zrównoważyć sektor finansowy, wspomóc proces wychodzenia z zapaści gospodarczej i wzrost gospodarczy, zapewnić pomoc finansową dla państw członkowskich oraz wzmocnić koordynację polityk fiskalnych i gospodarczych wdrażanych przez państwa członkowskie. Działania te mają również istotny wpływ na wydatkowanie w UE środków publicznych, tj. podatków odprowadzanych przez obywateli Unii. Zmiany w polityce gospodarczej Unii stwarzają nowe wyzwania w odniesieniu do rozliczalności, przejrzystości oraz kontroli publicznej.

ETO uważa, że w realizacji tych nowych działań należy przestrzegać zasady stanowiącej, iż w przypadku gdy mamy do czynienia ze **środkami publicznymi**, należy zapewnić odpowiednie rozwiązania w zakresie przejrzystości, rozliczalności publicznej oraz kontroli publicznej. Dlatego też w dniu 19 maja 2011 r. ETO opublikował swoje stanowisko na temat konsekwencji kryzysu finansowego i gospodarczego dla rozliczalności publicznej oraz kontroli publicznej w UE oraz roli ETO w tym kontekście.

W swoim stanowisku **ETO stwierdza**, że będzie kontrolował nowe organy nadzoru, mechanizmy pomocowe gwarantowane przez budżet UE oraz – w możliwie najszerszym zakresie – działania Komisji w ramach europejskiego semestru. ETO określił obszary, w których mechanizmy kontroli publicznej są niewystarczające. Na przykład uważa on, że porozumienie ustanawiające europejski mechanizm stabilności powinno zawierać przepis regulujący kwestie zewnętrznej kontroli finansowej. ETO odnotował szereg przypadków, w których kwestie rozliczalności i przejrzystości powinny stać się przedmiotem refleksji właściwych instytucji unijnych – zwłaszcza Parlamentu Europejskiego i Rady. Przypadki takie dotyczą standardów rachunkowości i kontroli, działań banków centralnych oraz monitorowania polityk fiskalnych wdrażanych na mocy nowo ustanawianego zbioru zasad.

WSPÓŁPRACA Z NAJWYŻSZYMI ORGANAMI KONTROLI

ETO współpracuje z innymi najwyższymi organami kontroli (NOK) głównie poprzez:

- **Komitet Kontaktowy** skupiający NOK z państw członkowskich UE;
- **sieć NOK** z państw kandydujących do UE lub potencjalnych kandydatów do członkostwa w UE;
- **międzynarodowe organizacje** najwyższych organów kontroli, tj. Międzynarodową Organizację Najwyższych Organów Kontroli (INTOSAI) oraz jej europejską grupę regionalną (EUROSAI).

KOMITET KONTAKTOWY

Zgodnie z Traktatem UE krajowe instytucje kontrolne państw członkowskich **współpracują** z ETO na zasadzie wzajemnego zaufania, zachowując jednocześnie swoją niezależność. ETO czynnie współpracuje z najwyższymi organami kontroli państw członkowskich (NOK) na forum Komitetu Kontaktowego. Komitet Kontaktowy, który tworzą szefowie NOK z państw UE oraz prezes ETO, zbiera się co roku. Stanowi on platformę współpracy i wymiany wiedzy profesjonalnej oraz doświadczeń zawodowych z zakresu kontroli funduszy UE oraz zagadnień związanych z Unią. Bieżące kontakty utrzymywane są poprzez łączników wyznaczonych przez każdą z instytucji. Utworzono grupy robocze i sieci zajmujące się opracowywaniem wspólnych stanowisk i praktyk.

W 2011 r. ETO **pełnił obowiązki przewodniczącego** Komitetu Kontaktowego, kontynuował swoje wsparcie administracyjne dla Komitetu i aktywnie uczestniczył w różnych grupach roboczych i sieciach.

Coroczne spotkanie Komitetu Kontaktowego w 2011 r. odbyło się w siedzibie ETO w dniach 13–14 października 2011 r. Głównym tematem spotkania było seminarium na temat znaczenia europejskiego semestru i innych niedawnych wydarzeń w zakresie zarządzania gospodarczego UE dla NOK UE i ETO. Obejmowały one uregulowanie systemów i instytucji finansowych i nadzór nad nimi, pomoc państwa dla sektora finansowego oraz kontrolę mechanizmów zarządzania kryzysem strefy euro.

Komitet Kontaktowy przyjął **oświadczenie** (zob. ramka) skierowane do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej i Komisji, a także parlamentów i rządów państw członkowskich UE. Komitet przyjął także uchwałę popierającą apel NOK krajów strefy euro o zapewnienie odpowiedniej zewnętrznej kontroli publicznej europejskiego mechanizmu stabilności. Zarówno oświadczenie, jak i uchwała są dostępne na stronie Komitetu Kontaktowego (www.contactcommittee.eu).

Główni prelegenci na spotkaniu Komitetu Kontaktowego w 2011 r.: komisarz Olli Rehn, minister finansów Luksemburga Luc Frieden i wiceprezes EBC Vítor Constâncio oraz prezes ETO Vítor Caldeira (trzeci od lewej)

OŚWIADCZENIE NA TEMAT ZNACZENIA EUROPEJSKIEGO SEMESTRU I INNYCH NIEDAWNYCH WYDARZEŃ W ZAKRESIE ZARZĄDZANIA GOSPODARCZEGO UE DLA NAJWYŻSZYCH ORGANÓW KONTROLI PAŃSTW CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ ORAZ EUROPEJSKIEGO TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO, PRZYJĘTE PRZEZ KOMITET KONTAKTOWY W DNIU 14 PAŹDZIERNIKA 2001 R., PODKREŚLAJĄCE ZASADY, KTÓRYCH NALEŻY PRZESTRZEGAĆ W ODNIESIENIU DO ŚRODKÓW PUBLICZNYCH ORAZ USTANAWIAJĄCE GŁÓWNE KIERUNKI PRZYSZŁEJ WSPÓŁPRACY

Odpowiednia kontrola publiczna środków publicznych

Komitet Kontaktowy uważa, że w odniesieniu do środków publicznych należy przestrzegać następujących zasad:

- *dostateczna **przejrzystość**, w formie wiarygodnych i aktualnych informacji (w tym statystyk krajowych) na temat faktycznego lub zamierzonego sposobu wykorzystania środków publicznych oraz ryzyka, na które są one narażone;*
- *odpowiednia **rozliczalność**, w tym publiczna kontrola działań i pociąganie do odpowiedzialności decydentów oraz osób odpowiedzialnych za zarządzanie procesami;*
- *należyta **kontrola publiczna**, pozwalająca na uzyskanie pewności oraz informacji odnośnie do wykorzystania środków publicznych oraz do ryzyka, na jakie są one narażone, podnosząca przejrzystość i stanowiąca podstawę rozliczalności.*

W celu zapewnienia skutecznej kontroli publicznej w odpowiedzi na kryzys finansowy i gospodarczy oraz jego następstwa NOK UE i ETO rozważą – w możliwym zakresie i w ramach swoich kompetencji – w jaki sposób dostosować swoje prace kontrolne do nowego kontekstu. W niektórych przypadkach proces ten już się rozpoczął – wprowadzono nowe i zaktualizowano istniejące zadania kontrolne.

Dalsze rozwijanie współpracy między NOK UE a ETO

Pogłębiające się wzajemne zależności gospodarcze krajów Unii zwiększają wartość wspólnej perspektywy, którą można osiągnąć dzięki bliskiej współpracy. Współpraca ta może obejmować:

- wymianę **doświadczeń** w zakresie wyników i wpływu ostatnio przeprowadzonych kontroli jako sposób gromadzenia i rozpowszechniania wiedzy;
- identyfikowanie i upowszechnianie aktualnych **dobrych praktyk** w zakresie kontroli nowych (i istniejących) rozwiązań;
- identyfikowanie **luk w kontroli publicznej** oraz określanie potencjalnych **nowych zadań kontrolnych i nowych partnerstw**, a także ustalanie najlepszego sposobu postępowania w odpowiednich przypadkach;
- rozważenie możliwości opracowania specjalnej **metodyki kontroli** i technik kontroli na potrzeby NOK, jak również narzędzi i wytycznych potrzebnych do ich wdrożenia.

Aby zrealizować te działania, Komitet Kontaktowy będzie wykorzystywał istniejące sieci obejmujące kontrolę strategii „Europa 2020” i polityki fiskalnej oraz prowadzi kontrole równoległe lub koordynowane, a także korzysta z innych form współpracy stworzonych do tego celu.

Spotkanie Komitetu Kontaktowego w 2011 r., w dniach 13–14 października w Luksemburgu

SIEĆ NOK Z KRAJÓW KANDYDUJĄCYCH DO UE ORAZ POTENCJALNYCH KANDYDATÓW

ETO aktywnie **uczestniczył** w działaniach sieci NOK z krajów kandydujących do UE oraz potencjalnych kandydatów¹. Struktura organizacyjna sieci jest podobna do Komitetu Kontaktowego i obejmuje okresowe spotkania szefów NOK i łączników, a także grupy robocze, seminaRIA, warsztaty i równoległe kontrole. Głównym celem jest promowanie realizacji metod i technik kontroli zgodnie z międzynarodowymi standardami i najlepszymi praktykami UE.

Spotkanie szefów sieci miało miejsce w dniach 8–9 marca 2011 r. w Istambule. Przewodniczyli mu wspólnie turecki NOK oraz ETO, a jego efektem było przyjęcie umowy istambulskiej, zawierającej zarys planu przyszłych działań, które będą realizowane przy aktywnym wsparciu ze strony ETO, SIGMA i przedstawicieli NOK UE.

INNA WSPÓŁPRACA

W 2011 r. ETO prowadził **ocenę partnerską** Biura Kontrolera Generalnego Norwegii, wspólnie z NOK Austrii i Finlandii. Raport został opublikowany w czerwcu 2011 r.

ETO kontynuował swoje **aktywne zaangażowanie** oraz wkład w działania INTOSAI i EUROSAL. ETO od momentu, kiedy stał się w 2004 r. pełnym członkiem INTOSAI, czynnie uczestniczy w pracach podkomitetów ds. standardów kontroli. W 2011 r. w następstwie poparcia kompleksowego zestawu międzynarodowych standardów (ISSAI) przez XX INCOSAI w listopadzie 2011 r. podkomitety te zaczęły realizować swoje plany prac, skoncentrowane na harmonizacji ram ISSAI oraz rozpowszechnieniu standardów i wytycznych. ETO wniósł także swój wkład w prace podkomitetu ds. propagowania najlepszych praktyk oraz zapewnienia jakości poprzez dobrowolne oceny partnerskie, podkomitetu ds. promowania wśród członków INTOSAI rozszerzenia działań na rzecz budowania zdolności instytucjonalnych oraz grupy roboczej INTOSAI ds. kontroli środowiskowej.

Ponadto ETO przewodniczył **grupie roboczej INTOSAI** ds. rozliczalności pomocy udzielanej w związku z katastrofami i jej kontroli. Głównym celem tej grupy roboczej jest opracowanie wytycznych oraz wskazanie i rozpowszechnianie najlepszych praktyk w dziedzinie rozliczalności pomocy udzielanej w związku z katastrofami, przy jednoczesnym skupieniu się na działaniach skierowanych do zainteresowanych podmiotów (takich jak: organizacje wielostronne, organizacje pomocowe, rządy i prywatni audytorzy).

¹ W lutym 2012 r. sieć obejmowała pięć krajów kandydujących (Chorwację, byłą jugosłowiańską republikę Macedonii, Islandię, Czarnogórę, Turcję) oraz trzech potencjalnych kandydatów (Albanię, Bośnię i Hercegowinę oraz Serbię).

Jeżeli chodzi o EUROSAI, ETO zrobił krok naprzód i został **członkiem Zarządu** na następną sześcioletnią kadencję. ETO uczestniczył aktywnie w VIII Kongresie EUROSAI (30 maja – 2 czerwca 2011 r.), który dotyczył wyzwań, potrzeb i zadań kierownictwa organów publicznych oraz roli NOK, a także kontroli niezależnych agencji regulacyjnych przez NOK. Przyjęto deklarację wzmocniającą niezależność NOK.

W grudniu 2011 r. wspólne starania INTOSAI i regionalnych grup roboczych, aby wzmocnić niezależność NOK i zapewnić uznanie deklaracji z Limy i Meksyku, poskutkowało przyjęciem przez **Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych** uchwały dotyczącej promowania wydajności, rozliczalności, skuteczności i przejrzystości administracji publicznej poprzez wzmocnienie niezależności najwyższych organów kontroli.

POZOSTAŁE DZIAŁANIA

UPRAWNIENIA EUROPEJSKIEGO TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO W KONTEKŚCIE KONTROLI ZASOBÓW WŁASNYCH VAT

W dniu 15 listopada 2011 r. **Trybunał Sprawiedliwości** wydał **wyrok** w sprawie C-539/09: Komisja Europejska przeciwko Republice Federalnej Niemiec dotyczący kompetencji Trybunału w zakresie kontroli zasobów własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (VAT).

Sprawa ma źródło w nieudzieleniu w 2006 r. przez **Ministerstwo Finansów Republiki Federalnej Niemiec** zezwolenia ETO na przeprowadzenie w Niemczech w zakresie uregulowanej w rozporządzeniu nr 1798/2003 kontroli współpracy organów administracyjnej państw członkowskich w dziedzinie podatku VAT. Przygotowując swoje sprawozdanie specjalne nr 8/2007, ETO postanowił zrealizować kontrolę w ośmiu państwach członkowskich, w tym w Niemczech. Władze niemieckie wyraziły zastrzeżenia co do uprawnień ETO do przeprowadzenia przedmiotowej kontroli.

Rząd niemiecki argumentował, że **współpraca między państwami członkowskimi** na mocy rozporządzenia nr 1798/2003 nie odnosi się bezpośrednio do dochodów UE, gdyż VAT jest podatkiem krajowym i musi być odróżniany od zasobów własnych opartych na VAT. Zasoby te są ustalane na podstawie szeregu obliczeń i stanowią relatywnie niewielką część kwot, które państwa członkowskie pobierają jako VAT.

Trybunał Sprawiedliwości zdecydowanie **odrzucał** uzasadnienie rządu niemieckiego, oparte na ścisłym rozróżnieniu między dochodami z VAT państw członkowskich a zasobami własnymi Unii opartymi na VAT. Na podstawie argumentów przedstawionych przez Komisję, Parlament Europejski i ETO Trybunał Sprawiedliwości podkreślił zależność zasobów własnych opartych na VAT od dochodów z VAT państw członkowskich.

Trybunał Sprawiedliwości **przypomniał**, że rozporządzenie nr 1798/2003 w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku od wartości dodanej miało na celu ustanowienie mechanizmów współpracy między państwami członkowskimi umożliwiających im zwalczanie nadużyć związanych z VAT oraz bardziej skuteczny pobór VAT. Ma to również wpływ na dostępność zasobów własnych opartych na VAT dla budżetu UE. Jeżeli współpraca między krajowymi organami odbywa się skutecznie i zgodnie z rozporządzeniem, przyczynia się ona do zmniejszenia nadużyć i skutecznego poboru VAT w państwach członkowskich. Pomaga to utrzymać zasoby własne oparte na VAT na poziomie wymaganym w różnych obowiązujących aktach prawnych UE, a tym samym zachować ogólną równowagę zasobów własnych.

Trybunał Sprawiedliwości **stwierdził**, że ETO miał kompetencje, aby przeprowadzić zaplanowaną kontrolę dotyczącą współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku VAT, gdyż dotyczyło to dochodów UE pod względem ich legalności oraz należytego zarządzania finansami, a zatem było bezpośrednio związane z uprawnieniami Trybunału Obrachunkowego wynikającymi z Traktatu.

Sprawa C-539/09 jest pierwszą sprawą, w której Trybunał Sprawiedliwości musiał wydać wyrok dotyczący wprost **zakresu uprawnień kontrolnych** ETO. Wyrok Trybunału Sprawiedliwości jest cenny i obiecujący, gdyż precyzuje i potwierdza uprawnienia kontrolne ETO wobec państw członkowskich.

NAGRODA LÁZARO ZA BADANIA DOTYCZĄCE KONTROLI SEKTORA PUBLICZNEGO

W 2010 r. ETO wprowadził **nagrodę** za badania naukowe w dziedzinie kontroli sektora publicznego, mając na uwadze rozwój powiązań ze społecznością akademicką i wspieranie rozwoju kontroli publicznej w Europie. Pierwsza edycja konkursu była uhonorowaniem pamięci Jesúsa Lázaro Cuenki, byłego dyrektora ETO, który przez wiele lat wносił wkład w rozwój metod oraz podejść kontrolnych w Trybunale.

Zwycięzcy, Sara Belleil oraz José Antonio Fernández Ajenjo, odebrali nagrody z rąk Prezesa ETO Vítora Caldeiry i komisji konkursowej na publicznej ceremonii, która odbyła się w dniu 5 lipca 2011 r. w ETO w Luksemburgu. Oboje zwycięzców przedstawiło swoje prace w trakcie sesji akademickiej.

Sara Belleil: „Contribution to sociology of management practices in European policy audits of humanitarian NGOs: between importation and appropriation”

José Antonio Fernández Ajenjo: „The control of public administration and the fight against corruption: Special reference to the Court of Audit and General audit of the state administration”.

Europejski Trybunał Obrachunkowy z wielkim smutkiem przyjął wiadomość o przedwczesnej śmierci Sary Belleil w dniu 30 listopada 2011 r. i pragnie wyrazić uznanie dla jakości i znaczenia jej prac.

Prezes Caldeira (w środku) z laureatami Nagrody Lázaro: Sarą Belleil i José Antonim Fernándezem Ajenjo

REALIZACJA STRATEGII NA LATA 2009–2012

W ubiegłych kilku latach ETO był zaangażowany w proces **reformy wewnętrznej**. Obejmowała ona opracowanie pierwszej strategii na lata 2009–2012² ustanawiającej ogólne cele:

- maksymalnie zwiększyć ogólne **oddziaływanie** kontroli;
- podnieść **wydajność** poprzez optymalne wykorzystanie zasobów.

Wiele spośród priorytetowych działań wskazanych w strategii zostało ukończonych. Pozostałe działania będą realizowane w 2012 r. Główne osiągnięcia 2011 r. to:

- wzrost **liczby sprawozdań specjalnych**, średnio 16 sprawozdań rocznie w latach 2009–2011, co przekracza roczny cel w wysokości 12–15 sprawozdań;
- **istotny wkład** w reformę budżetu UE;
- rozpoczęcie sporządzania **regularnych sprawozdań monitorujących** poprzednie ustalenia, w tym ogólnego sprawozdania monitorującego, które pierwszy raz ukaże się w 2012 r.;
- przegląd **procedur i standardów kontroli**;
- zwiększenie nacisku na **główne działania** poprzez przydzielenie do nich pracowników z sektorów pomocniczych;
- publikacja **stanowiska** na temat konsekwencji kryzysu finansowego i gospodarczego dla rozliczalności publicznej oraz kontroli publicznej w UE oraz rola Trybunału Obrachunkowego w tym kontekście.

² „Strategia kontroli na lata 2009–2012” jest dostępna na www.eca.europa.eu.

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO TRYBUNAŁU OBRACHUNKOWEGO W ZAKRESIE ETYKI

W następstwie zalecenia międzynarodowej oceny partnerskiej przeprowadzonej w 2008 r. ETO wzmocnił **ramy zarządzania kontrolą** poprzez przyjęcie wytycznych w zakresie etyki opartych na kodeksie etyki INTOSAI oraz międzynarodowych standardach jakości kontroli dla najwyższych organów kontroli³. W tym kontekście ETO ustanowił procedurę corocznego uzyskiwania wystarczającej pewności, że pracownicy odpowiedzialni za kontrole spełniają odpowiednie wymogi etyczne.

Przestrzeganie **wartości** określonych w wytycznych w zakresie etyki, takich jak bezstronność, obiektywizm, lojalność i tajemnica zawodowa, gwarantuje, że pracownicy ETO działają w interesie publicznym, nie ulegając wpływom zewnętrznym lub interesom osobistym czy finansowym. Stosowane przez ETO zasady zawodowe wzmocniają wiarygodność informacji dostarczanych zainteresowanym podmiotom.

³ ISSAI 30 i ISSAI 40.

W KIERUNKU NOWEJ STRATEGII NA LATA 2013–2017

Na podstawie osiągnięć obecnej strategii (kończącej się w 2012 r.) w 2011 r. rozpoczęto opracowywanie nowej strategii. ETO wykorzystuje tę okazję, aby dostosować się do zmian w UE i w dziedzinie kontroli oraz aby uwzględnić potrzeby i oczekiwania podmiotów zainteresowanych.

Członkowie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego

POMIAR WYKONANIA ZADAŃ PRZEZ TRYBUNAŁ W 2011 R.

Od 2008 r. ETO sukcesywnie opracowywał zestaw kluczowych wskaźników wykonania (KWW), aby:

- informować **kierownictwo** o postępach w osiągnięciu celów wyznaczonych na lata 2009–2012;
- wspierać **proces decyzyjny**;
- przekazywać informacje na temat osiągniętych wyników **zainteresowanym podmiotom**.

Wskaźniki mają na celu pomiar kluczowych elementów **jakości i oddziaływania** prac ETO, ze szczególnym naciskiem na opinie najważniejszych zainteresowanych podmiotów oraz **skuteczność i wydajność** w wykorzystywaniu zasobów.

Rok 2011 jest drugim rokiem, w którym dostępny jest pełny zestaw wskaźników. ETO **naadal uznaje** rezultaty kluczowych wskaźników wykonania za **zadowalające**, w szczególności w zakresie jakości i oddziaływania naszych prac. Ponadto wskaźniki stanowią dobrą podstawę do wskazania dziedzin, w których konieczny jest dalszy postęp, oraz zagadnień, do których trzeba się odnieść, aby poprawić przyszłe wyniki.

JAKOŚĆ I ODDZIAŁYWANIE PRAC ETO

ETO ocenia jakość i oddziaływanie swoich sprawozdań na podstawie ocen wydawanych przez zainteresowane podmioty, przeglądów eksperckich oraz monitoringu działań podjętych w odpowiedzi na jego zalecenia.

OCENY WYDAWANE PRZEZ ZAINTERESOWANE PODMIOTY

ETO, za pomocą ankiety, zwrócił się do głównych odbiorców swoich sprawozdań (Komisji Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego i Komitetu Budżetowego Rady) oraz najważniejszych jednostek kontrolowanych (przede wszystkim pracowników Komisji Europejskiej), aby **ocenili jakość i oddziaływanie** sprawozdań rocznych ETO dotyczących budżetu ogólnego i EFR oraz sprawozdań specjalnych opublikowanych w 2010 r. Respondenci ankiety mieli do dyspozycji pięciopunktową skalę (1 – bardzo słabe, 2 – słabe, 3 – odpowiednie, 4 – dobre, 5 – bardzo dobre).

	2010	2011	Cel w 2011 r.
Ocena jakości i oddziaływania sprawozdań ETO wystawiona przez głównych odbiorców	4,2	4,0	≥ 4,2
Ocena jakości i oddziaływania kontroli prowadzonych przez ETO, wystawiona przez jednostki kontrolowane	3,7	3,7	≥ 3,7

Z ankiety wynika, że główni odbiorcy sprawozdań ETO oceniają je średnio jako „dobre”. W szczególności respondenci docenili klarowność i przydatność sprawozdań, a także profesjonalizm kontrolerów ETO.

PRZEGLĄDY EKSPERCKIE

Dwie jednostki zewnętrzne na podstawie próby sprawozdań ETO opublikowanych w 2011 r. dokonały przeglądu ich **treści i formy**. Oceniły one jakość różnych aspektów sprawozdań, stosując czteropunktową skalę od „znacząco wadliwy” (1) do „wysokiej jakości” (4).

	2010	2011	Cel w 2011 r.
Przeprowadzone przez zewnętrznych ekspertów przeglądy treści i formy sprawozdań ETO	3,0	2,8	≥ 3,0

Z rezultatów ankiety wynika, że według oceniających jakość sprawozdań ETO jest na poziomie „zadowolającym”. Dzięki tym przeglądom uzyskano cenne informacje i zalecenia, a wskazówki w nich zawarte zostaną wykorzystane, aby udoskonalić jakość sprawozdań w przyszłości.

DZIAŁANIA PODJĘTE W ZWIĄZKU Z ZALECENIAMI

ETO przyczynia się do **poprawy zarządzania finansami** UE, formułując zalecenia. Aby możliwe było wprowadzenie zmian, zalecenia ETO muszą najpierw zostać zaakceptowane, a następnie wdrożone przez jednostki kontrolowane. Poniższy wskaźnik oparty jest na zaleceniach zawartych w sprawozdaniach rocznych i sprawozdaniach specjalnych, które zostały opublikowane w 2011 r.

	2010	2011	Cel w 2011 r.
Odsetek zaleceń z kontroli zaakceptowanych przez jednostki kontrolowane	90%	93%	≥ 90%

W 2011 r. ETO rozpoczął systematyczny monitoring realizowania zaleceń przez jednostki kontrolowane. Od 2012 r. ETO będzie informował, w jakim stopniu zalecenia te zostały zrealizowane w praktyce i doprowadziły do usprawnień.

WYDAJNE I SKUTECZNE WYKORZYSTYWANIE ZASOBÓW

ETO ocenia wydajność i skuteczność korzystania przez siebie z zasobów w kategoriach swojej zdolności do: sporządzania sprawozdań i formułowania ustaleń z kontroli w wymaganym terminie, wypełniania swoich zobowiązań w zakresie zarządzania finansami oraz zapewnienia dobrych warunków pracy swym pracownikom oraz zagwarantowania ich zawodowych kompetencji.

TERMINOWOŚĆ SPRAWOZDAŃ

ETO stawia sobie cel, aby **przyjmować wszystkie sprawozdania z kontroli w wyznaczonym terminie**. W przypadku sprawozdań rocznych oraz specjalnych sprawozdań rocznych istnieją określone przepisami terminy. Natomiast dla sprawozdań specjalnych nie ma określonych przepisami terminów; w tym przypadku obowiązują przyjęte wcześniej harmonogramy dat ich przyjęcia.

	2010	2011	Cel w 2011 r. ⁴
Liczba przyjętych sprawozdań w porównaniu z założeniami	90%	83%	90%
Liczba sprawozdań przyjętych w terminie	80%	75%	90%

ETO nie w pełni osiągnął założone cele na 2011 r. Mimo iż bardzo ambitny cel przyjęty dla liczby sprawozdań nie został osiągnięty, ogólny cel przyjęcia 12–15 sprawozdań specjalnych rocznie został przekroczony, a wynik był lepszy niż w 2010 r. Wszystkie sprawozdania roczne oraz wszystkie specjalne sprawozdania roczne, z wyjątkiem jednego, zostały przyjęte zgodnie z planem i opublikowane w terminie.

⁴ Wartości docelowe dla tych wskaźników zostały zmienione ze 100% (2008–2010) na 90%, aby uwzględnić niespodziewane zdarzenia.

TERMINOWOŚĆ USTALEŃ

Wstępne ustalenia kontroli szczegółowo opisują **konkretne ustalenia kontroli** i są sporządzane po wizycie kontrolnej w każdym państwie członkowskim lub Komisji. Są one wykorzystywane przez ETO do potwierdzenia w porozumieniu z jednostkami kontrolowanymi poprawności faktograficznej swoich ustaleń i dlatego stanowią kluczowy etap w procesie kontroli. ETO już wcześniej określił potrzebę istotnej poprawy terminowości wstępnych ustaleń kontroli, ustanawiając cel, aby do końca 2012 r. 80% tych dokumentów było gotowych w ciągu dwóch miesięcy od zakończenia danej wizyty kontrolnej.

	2010	2011	Cel w 2011 r.
Odsetek zawiadomień o wstępnych ustaleniach kontroli sporządzonych w terminie	54%	58%	80% do końca 2012 r.

ETO poprawił terminowość wstępnych ustaleń kontroli w 2011 r., mimo iż cel nie został jeszcze osiągnięty. W ciągu ostatnich trzech lat nastąpił istotny postęp (w 2008 r. tylko 27% było gotowych w terminie), a ETO będzie kontynuował starania, aby poprawić swoje wyniki w tym zakresie.

ZEWNĘTRZNA OCENA ZARZĄDZANIA FINANSAMI

Dążeniem ETO jest uzyskanie od niezależnego biegłego rewidenta opinii **bez zastrzeżeń na temat sprawozdania finansowego** oraz wykorzystania zasobów, a także na zalecenie Rady otrzymanie absolutorium od Parlamentu Europejskiego.

	2010	2011	Cel
Opinia bez zastrzeżeń niezależnego biegłego rewidenta oraz uzyskanie absolutorium	Tak	Tak	Tak
Niezależny biegły rewident wydaje także poświadczenie dotyczące wykorzystania zasobów i procedur kontroli.			

SZKOLENIA ZAWODOWE

Aby dostosować się do wytycznych opublikowanych przez Międzynarodową Federację Księgowych, ETO zamierza zapewnić każdemu kontrolerowi w ciągu roku **średnio 40 godzin** (pięć dni) szkoleń zawodowych.

	2010	2011	Cel
Średnia liczba dni szkoleń (poza językowych) na kontrolera	5,7 dni	6,1 dni	≥ 5 dni
ETO przekroczył wartość docelową określoną dla szkolenia zawodowego kontrolerów, co odzwierciedla znaczenie, jakie przypisuje on rozwojowi pracowników. Z uwzględnieniem szkoleń językowych pracownicy mają średnio 9,3 dni szkolenia rocznie.			

POZIOM ZADOWOLENIA PRACOWNIKÓW

Wewnętrzna ankieta, przeprowadzona w 2009 r. w celu ustalenia poziomu zadowolenia personelu, wykazała, że 86% pracowników jest ogólnie zadowolonych ze swojej pracy. Ogólny średni poziom zadowolenia wyniósł 2,8 na złożonej skali od 1 do 4, na której każdy wynik powyżej 2,5 oznacza ogólne zadowolenie. ETO zamierza utrzymać lub poprawić ten wynik w 2012 r., kiedy to zostanie przeprowadzona podobna ankieta.

WSPARCIE DZIAŁAŃ KONTROLNYCH

Sukces działalności kontrolnej ETO w dużej mierze zależy od jakości wyspecjalizowanych działów pomocniczych. Działy te zapewniają fachowe wsparcie logistyczne i techniczne, które pozwala ETO:

- rekrutować, zatrzymywać i motywować **pracowników** oraz rozwijać ich umiejętności zawodowe;
- przekazywać wyniki kontroli we wszystkich **językach urzędowych** UE;
- w sposób optymalny wykorzystywać **technologie informatyczne**;
- zarządzać swoim **budżetem** i utrzymywać swoje **obiekty**;
- przeprowadzać **wizyty kontrolne** w celu uzyskania na miejscu dowodów kontroli w krajach, w których środki UE są pobierane i wydawane.

ZASOBY LUDZKIE

PRZYDZIAŁ PRACOWNIKÓW

Głównym atutem ETO są jego pracownicy. Na dzień 31 grudnia 2011 r. ETO liczył 887 urzędników i pracowników czasowych (nie licząc członków ETO, pracowników kontraktowych, oddelegowanych ekspertów narodowych i stażystów). 564 z nich pracuje w izbach kontroli (w tym 123 w gabinetach członków), 148 w Dyrekcji Tłumaczeń, 148 w administracji, a 27 stanowi służby prezesa.

Aby przyczynić się do optymalnego wykorzystania zasobów, we wszystkich działaniach w 2011 r. nadal koncentrowano się na poszukiwaniu i wprowadzaniu **rozwiązań podnoszących wydajność**, polegających na uproszczeniu procedur. W miarę możliwości odzyskiwane dzięki zwiększeniu wydajności pracy etaty osób niebędących kontrolerami były przenoszone do działów kontroli, co spowodowało wzrost stanowiący ponad połowę z 12,6% wzrostu liczby stanowisk w działach kontroli odnotowanego od 2008 r.

Rozdział stanowisk w ETO na dzień 31 grudnia	2008	2009	2010	2011
Kontrola	501	525	557	564
Tłumaczenia	163	163	151	148
Administracja	173	171	157	148
Służby prezesa	20	21	24	27
Ogółem	857	880	889	887

REKRUTACJA

Pracownicy ETO posiadają różnorodne wykształcenie i bogate doświadczenie zawodowe, a jakość ich pracy i zaangażowanie znajdują odzwierciedlenie w wynikach działalności instytucji. Polityka rekrutacji w ETO jest zgodna z ogólnymi zasadami i warunkami zatrudnienia instytucji UE, a na personel ETO składają się zarówno urzędnicy mianowani, jak i pracownicy zatrudnieni na czas określony. Otwarte konkursy na stanowiska w ETO są organizowane przez Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO). ETO zapewnia także pewną liczbę staży trwających od trzech do pięciu miesięcy. Skorzysta z nich mogą absolwenci wyższych uczelni.

W 2011 r. ETO zatrudnił 75 pracowników: 23 urzędników, 24 pracowników zatrudnionych na czas określony i 28 pracowników kontraktowych. ETO udało się w szczególności zatrudnić nowych pracowników na stanowiska kontrolerów. Na dzień 31 grudnia 2011 r. odnotowano 25 wakatów, znacznie mniej w porównaniu z 44 wakatami w 2010 r. W ten sposób **odsetek wakujących stanowisk** spadł po raz pierwszy do poziomu poniżej 3%.

RÓWNOWAGA PŁCI

ETO podobnie jak inne instytucje UE, zarządzając kadrami i procesem rekrutacji pracowników, realizuje politykę **równych szans**. Po następującym stopniowo wzroście liczby zatrudnionych kobiet, ich liczba jest teraz taka sama jak mężczyzn.

	Mężczyźni	Kobiety
2010	54%	46%
2011	50%	50%

Tabele poniżej ilustrują odsetek mężczyzn i kobiet według ich zakresu **odpowiedzialności** na dzień 31 grudnia 2011 r. Spośród 67 osób na stanowiskach dyrektorów i kierowników działów 18 (tj. 28%) to kobiety, co oznacza podobną sytuację jak w ubiegłych latach. Większość z nich jest jednak zatrudniona w Dyrekcji Tłumaczeń i w wydziałach administracyjnych.

Asystenci (szczebel AST)

	Mężczyźni	Kobiety
2010	31%	69%
2011	33%	67%

Kontrolerzy – administratorzy (szczebel AD)

	Mężczyźni	Kobiety
2010	62%	38%
2011	61%	39%

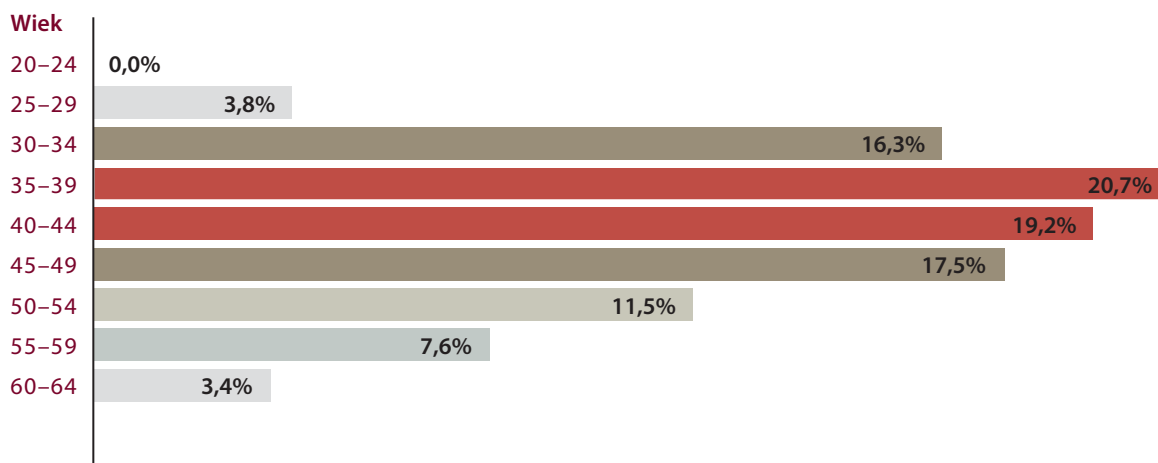
Dyrektorzy i kierownicy działów

	Mężczyźni	Kobiety
2010	70%	30%
2011	72%	28%

Odsetek kobiet zatrudnionych na szczeblu AD wzrasta. Po ostatnich rekrutacjach 45% wszystkich pracowników zatrudnionych na szczeblu od AD5 do AD8 stanowią kobiety.

STRUKTURA WIEKOWA

Struktura wiekowa czynnych pracowników na dzień 31 grudnia wskazuje, że 60% członków personelu w Trybunale to osoby w wieku 44 lat lub młodsze.

Spośród 65 dyrektorów lub kierowników działów 23 osoby w wieku 55 lat lub starsze. Oznacza to, że w ciągu najbliższych 5-10 lat nastąpi znaczące odnowienie kadry kierowniczej wyższego szczebla.

SZKOLENIA ZAWODOWE

Kontrolerzy muszą **nieustannie się dokształcać**, aby śledzić na bieżąco zmiany następujące w branży oraz zdobywać nowe umiejętności. Ponadto szczególny charakter środowiska kontroli ETO rodzi konieczność ich dobrej znajomości języków obcych.

W 2011 r. pracownik ETO odbywał średnio szkolenia zawodowe w wymiarze **9,3 dni** na rok. Kursy językowe stanowiły 54% wszystkich dni poświęconych na szkolenia w porównaniu z 57% w 2010 r. Oprócz kursów językowych w 2011 r. kontrolerzy poświęcili 6,1 dnia na szkolenia zawodowe, osiągając tym samym jeden z kluczowych celów wyznaczonych dla instytucji.

W 2011 r. **poprawiła się** treść szkoleń, opracowano także nowe kursy, aby spełnić priorytetowe potrzeby z dziedziny kontroli. Ponadto ETO usprawnił system zarządzania działaniami szkoleniowymi.

TŁUMACZENIA

Tłumaczenia są **działaniem wspierającym prace kontrolne** ETO, który dzięki nim może realizować swoją misję oraz założone cele w zakresie komunikacji. Ilość pracy tłumaczeniowej w 2011 r. była porównywalna z nakładem pracy w 2010 r. Ponad 99% tłumaczeń zostało ukończonych w terminie.

W 2011 r. z Dyrekcji Tłumaczeń do sektora kontroli przeniesiono kolejne stanowiska i pracowników.

Dyrekcja Tłumaczeń ETO zapewniła także kontrolerom **wsparcie językowe** podczas wyjazdów służbowych oraz na kolejnych etapach sporządzania sprawozdań z kontroli. Usługi tłumaczeniowe były też wykonywane na potrzeby Komitetu Kontaktowego, grup roboczych INTOSAI oraz w odpowiedzi na konkretne potrzeby ETO związane z jego pracami kontrolnymi. Dyrekcja Tłumaczeń była również aktywna na forach międzyinstytucjonalnych oraz międzynarodowych forach branżowych.

TECHNOLOGIA INFORMATYCZNA

Technologia informatyczna umożliwia realizację ogólnych celów określonych w strategii ETO na lata 2009–2012. W 2011 r. ETO:

- o zwiększył inwestycje w **zarządzanie wiedzą**, rozpoczynając opracowywanie nowej wersji narzędzia wsparcia kontroli (projekt Assyst 2) opartego na niedawno uruchomionej platformie współpracy;
- o aktywnie kontynuował starania, aby **usprawnić wewnętrzne procedury** za pomocą elektronicznego obiegu dokumentów w dziedzinach takich, jak: zarządzanie wyjazdami służbowymi i szkoleniami oraz elektroniczna archiwizacja akt osobowych; celem było podniesienie wydajności i skuteczności;
- o nadal **wspierał mobilność** dzięki dystrybucji telefonów typu smart phone oraz komputerów przenośnych, a także dzięki uruchomieniu projektu ekstranetu, który będzie także kluczowym narzędziem mającym ułatwić wymianę plików elektronicznych z różnymi partnerami ETO (między innymi z jednostkami kontrolowanymi, władzą budżetową, nowymi pracownikami, dostawcami).

Wprowadzeniu tych zmian towarzyszyło także stałe wzmacnianie **bezpieczeństwa** operacji oraz przepisów dotyczących ciągłości działalności, aby zagwarantować konieczną dostępność i wymaganą jakość wszystkich usług informatycznych w ETO.

ADMINISTRACJA I INFRASTRUKTURA

Zadaniem Dyrekcji Finansów i Wsparcia jest zapewnienie kontrolerom ETO w wydajny, skuteczny i terminowy sposób odpowiedniego wsparcia, a także zagwarantowanie niezbędnego finansowania oraz funkcjonowania mechanizmów kontroli wewnętrznej i rachunkowości w celu wspomagania wszystkich działań ETO. W 2011 r. Dyrekcja nadal koncentrowała się na dalszym podnoszeniu wydajności i skuteczności, aby umożliwić uwolnienie zasobów potrzebnych na przesunięcie etatów do działów kontroli.

Po osiągnięciu porozumienia z władzą budżetową (Radą i Parlamentem) pod koniec 2008 r. w sprawie finansowania **budynku K3**, głównym działaniem w 2011 r. była kolejna rozbudowa głównego budynku ETO. Prace budowlane zakończono w 2011 r., a stan zamknięty budynku uzyskano pod koniec roku. W pracach wykończeniowych osiągnięto istotny postęp. Prace przebiegają zgodnie z harmonogramem i w ramach przyznaných środków budżetowych. Oczekuje się, że budynek zostanie oddany do użytku ETO pod koniec 2012 r., a przeprowadzki planowane są na pierwszy kwartał 2013 r.

Przeeglądy przeprowadzone w 2009 i 2010 r. doprowadziły ETO do wniosku, że **cele w zakresie bezpieczeństwa** mogą być osiągnięte w optymalny sposób, a ryzyko uwzględnione w najbardziej wydajny i najmniej kosztowny sposób, jeżeli usługi związane z recepcją i ochroną zostaną zapewnione wewnętrznie. Operacja ta odbyła się w kwietniu 2011 r., kiedy to zastąpiono zewnętrznego dostawcę usług ochroniarskich małym zespołem pracowników kontraktowych. Te nowe rozwiązania sprawdzają się w praktyce. Przy porównaniu 2009 r. z 2012 r. widać, że roczne koszty zmniejszyły się o kwotę ponad 0,5 mln euro.

WIZYTY KONTROLNE

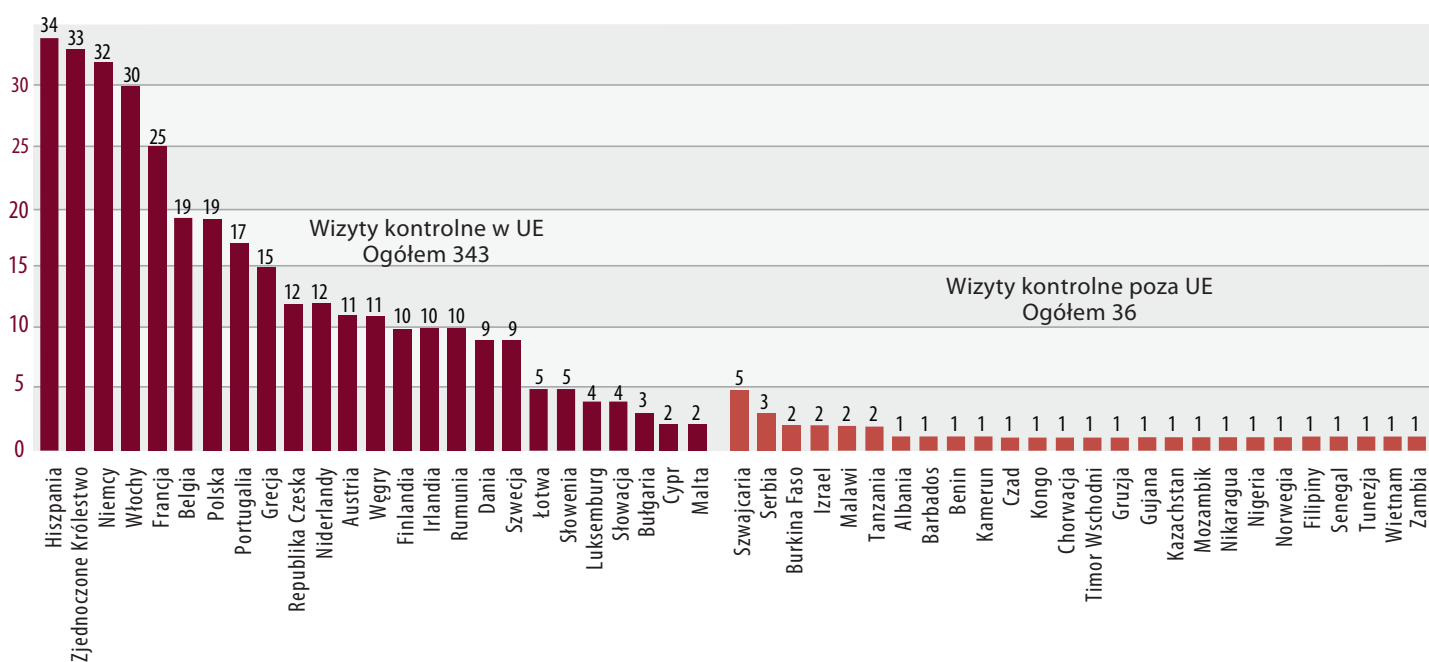
Prace kontrolne ETO wiążą się z koniecznością przeprowadzania przez kontrolerów wizyt kontrolnych w państwach członkowskich i u innych odbiorców funduszy UE, a także w siedzibach organizacji międzynarodowych, takich jak ONZ. Celem tych wizyt jest uzyskanie bezpośrednich dowodów kontroli.

Wizyty te odbywają się zwykle na szczeblu **administracji** centralnej i lokalnej zajmującej się przetwarzaniem środków UE, zarządzaniem nimi i wypłatą oraz na szczeblu **beneficjentów końcowych**, którzy te środki otrzymują. Wizyty kontrolne na terytorium UE często odbywają się we współpracy z najwyższymi organami kontroli danego państwa członkowskiego. Zespoły kontrolne z zasady składają się z dwóch lub trzech kontrolerów, a wizyty kontrolne zwykle trwają od kilku dni do dwóch tygodni, w zależności od rodzaju kontroli i czasu potrzebnego na podróż.

W 2011 r. ETO odbył łącznie 379 wizyt kontrolnych⁵ – 343 w państwach członkowskich i 36 poza UE – w celu wykonania zadań kontrolnych związanych ze sprawozdaniem rocznym, specjalnymi sprawozdaniami rocznymi oraz innymi wybranymi zadaniami. Porównywalna liczba wizyt kontrolnych została przeprowadzona w instytucjach i organach UE w Brukseli i Luksemburgu.

⁵ Liczba ta odnosi się do państw członkowskich i państw beneficjentów odwiedzonych w ramach wszystkich zadań kontrolnych. W 2010 r. wynosiła ona 376.

WIZYTY KONTROLNE W 2011 R.

INFORMACJE FINANSOWE

ETO jest **finansowany** z budżetu ogólnego UE. Jego budżet stanowi 0,1% wydatków UE ogółem oraz mniej niż 2% wszystkich wydatków administracyjnych.

WYKONANIE BUDŻETU NA ROK 2011

ROK BUDŻETOWY 2011	Ostateczne środki	Zobowiązania	Wykorzystanie w % (zobowiązania/środki)	Płatności
(w tys. euro)				
Tytuł 1: Pracownicy instytucji				
10 – Członkowie instytucji	13 411	12 952	97	12 817
12 – Urzędnicy i pracownicy czasowi	95 416	87 624	92	87 382
14 – Inni pracownicy i świadczenia zewnętrzne	4 205	3 864	92	3 820
162 – Podróże służbowe	3 652	3 417	94	2 827
161, 163, 165 – Inne wydatki dotyczące pracowników instytucji	2 485	2 115	85	1 530
Razem tytuł 1	119 169	109 972	92	108 376
Tytuł 2: Budynki, meble, wyposażenie i różne wydatki operacyjne				
20 – Budynki	14 171	13 915	98	5 913
210 – Informatyka i telekomunikacja	6 500	6 500	100	4 702
212, 214, 216 – Majątek ruchomy i koszty dodatkowe	816	746	91	691
23 – Bieżące wydatki administracyjne	542	482	89	265
25 – Posiedzenia, konferencje	893	753	84	570
27 – Informacja i publikacje	2 240	1 969	88	733
Razem tytuł 2	25 162	24 365	97	12 874
Ogółem ETO	144 331	134 337	93	121 250

W 2011 r. ogólny wskaźnik wykonania budżetu wyniósł 93%. W przypadku tytułu 1 wskaźnik ten wyniósł 92%, przy czym najniższy odsetek (85%) dotyczy rozdziału 16 (Inne wydatki dotyczące pracowników instytucji). Średni wskaźnik wykonania budżetu w tytule 2 wyniósł 97%.

Na kwotę płatności w rozdziale 20 (Nieruchomości, np. budynki) wpływa budowa drugiego rozszerzenia ETO, budynku K3. Trzecia transza środków na ten projekt w wysokości 7 mln euro została objęta budżetem na 2011 r. Kwota ta została zaangażowana i częściowo wypłacona w 2011 r. Saldo środków przeznaczonych na budynek K3 zostało przeniesione na 2012 r. w celu pokrycia umów podpisanych przez kierownika projektu w imieniu ETO z firmami budowlanymi. Środki te zostaną wykorzystane zgodnie z informacjami przedstawionymi przez ETO Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w 2008 r.

Łączny koszt budowy budynku K3 szacuje się na 79 mln euro i podlega on finansowaniu przez kolejne pięć lat: 55 mln euro w 2009 r.; 11 mln euro w 2010 r.; 7 mln euro w 2011 r. oraz 3 mln euro odpowiednio w 2012 i 2013 r.

BUDŻET NA 2012 R.

Budżet na 2012 r. jest mniejszy o 1,28% od budżetu na 2011 r., głównie z powodu niższych środków przeznaczonych na nowy budynek ETO (K3).

BUDŻET	2012	2011
	(w tys. euro)	
Tytuł 1: Pracownicy instytucji		
10 – Członkowie instytucji	14 592	12 930
12 – Urzędnicy i pracownicy czasowi	96 487	95 957
14 – Inni pracownicy i świadczenia zewnętrzne	4 173	3 825
162 – Podróże służbowe	3 802	3 652
161, 163, 165 – Inne wydatki dotyczące pracowników instytucji	2 682	2 485
Razem tytuł 1	121 736	118 849
Tytuł 2: Budynki, meble, wyposażenie i różne wydatki operacyjne		
20 – Budynki	9 941	14 611
210 – Informatyka i telekomunikacja	6 501	6 500
212, 214, 216 – Majątek ruchomy i koszty dodatkowe	837	816
23 – Bieżące wydatki administracyjne	525	422
25 – Posiedzenia, konferencje	793	893
27 – Informacja i publikacje	2 144	2 240
Razem tytuł 2	20 741	25 482
Ogółem ETO	142 477	144 331

KONTROLA I ROZLICZALNOŚĆ

AUDYT WENĘTRZNY

Misją Wydziału Audytu Wewnętrznego (WAW) jest uzyskiwanie niezależnej obiektywnej pewności oraz doradztwo mające zapewnić wartość dodaną do działań ETO oraz je ulepszyć. Wydział ten pomaga ETO w wypełnianiu celów instytucji poprzez stosowanie systematycznego i zdyscyplinowanego podejścia, którego celem jest ocena i formułowanie zaleceń mających poprawić skuteczność procesów zarządzania ryzykiem, kontroli i zarządzania.

Wypełniając to zadanie, WAW działa zgodnie z rozporządzeniem finansowym UE, zasadami odnoszącymi się do urzędników Unii Europejskiej oraz międzynarodowymi standardami **profesjonalnej praktyki audytu wewnętrznego**. Od 2009 r. Wydział Audytu Wewnętrznego ETO jest certyfikowany jako stosujący międzynarodowe uznane standardy Instytutu Audytorów Wewnętrznych.

W **2011 r.** Wydział Audytu Wewnętrznego ETO przedstawił informacje na temat: stanu realizacji strategii ETO na lata 2009–2012; realizacji KWW, budowy nowego budynku ETO, K3; wykorzystania rachunku powierniczego do celów płatności na rzecz kwalifikowalnych beneficjentów oraz realizacji swoich poprzednich zaleceń z kontroli. WAW zapewnił pełne wsparcie niezależnym biegłym rewidentom podczas ich kontroli poświadczającej roczne sprawozdanie finansowe oraz procedury kontroli wewnętrznej ETO.

Komitet Audytu Wewnętrznego ETO doradza w sprawach audytu wewnętrznego oraz monitoruje związane z tym środowisko kontroli wewnętrznej w kontekście procesów zarządzania ryzykiem przez instytucję. W 2011 r. Komitet Audytu Wewnętrznego oraz audytor wewnętrzny omówili rezultaty audytów WAW, realizację planów działania mających wpływ na środowisko kontroli wewnętrznej oraz ryzyko w zakresie zarządzania instytucją.

AUDYT ZEWNĘTRZNY ETO

Roczne sprawozdanie finansowe ETO jest badane przez niezależnego biegłego rewidenta. Stanowi to istotny element podejścia ETO, który stosuje w stosunku do siebie te same zasady **przejrzystości i rozliczalności** co w stosunku do jednostek przez siebie kontrolowanych.

Sprawozdanie niezależnego biegłego rewidenta – w tym wypadku **PricewaterhouseCoopers Sàrl** – na temat sprawozdania finansowego ETO za rok 2010 zostało opublikowane we wrześniu 2011 r.⁶

⁶ Dz.U. C 267 z 9.9.2011.

OPINIE NIEZALEŻNEGO BIEGŁEGO REWIDENTA ROK BUDŻETOWY 2010

W ODNIESIENIU DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO:

„W naszej opinii sprawozdanie finansowe przedstawia prawdziwy i rzetelny obraz sytuacji finansowej Europejskiego Trybunału Obrachunkowego na dzień 31 grudnia 2010 r., a także jego przepływów pieniężnych za rok budżetowy zamknięty tego dnia, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, EURATOM) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r., rozporządzeniem Komisji (WE, EURATOM) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającym szczegółowe zasady wykonania wspomnianego rozporządzenia Rady oraz zasadami rachunkowości Unii Europejskiej”.

W ODNIESIENIU DO WYKORZYSTANIA ZASOBÓW I PROCEDUR KONTROLI:

„Na podstawie przeprowadzonych przez nas prac, opisanych w niniejszym sprawozdaniu, stwierdzamy, że nie zwróciło naszej uwagi nic, co dawałoby nam podstawy, by sądzić, że we wszystkich istotnych aspektach i na podstawie opisanych powyżej kryteriów:

- a) zasoby przyznane Trybunałowi nie zostały użyte zgodnie z ich przeznaczeniem;
- b) stosowane procedury kontroli nie dają niezbędnych gwarancji zapewniających zgodność operacji finansowych z obowiązującymi zasadami i przepisami”.

OŚWIADCZENIE DELEGOWANEGO URZĘDNIKA ZATWIERDZAJĄCEGO

Ja, niżej podpisany, sekretarz generalny Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, działając jako delegowany urzędnik zatwierdzający, niniejszym:

- oświadczam, że informacje zawarte w niniejszym sprawozdaniu są kompletne i poprawne oraz
- stwierdzam, że mam wystarczającą pewność, że:
 - środki przeznaczone na działalność opisaną w niniejszym sprawozdaniu były wykorzystywane zgodnie z ich przeznaczeniem oraz zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami oraz
 - stosowane procedury kontroli dają niezbędne gwarancje odnośnie do legalności i prawidłowości transakcji leżących u podstaw rozliczeń i zapewniają właściwe postępowanie w przypadku pojawienia się zarzutów nadużyć finansowych lub podejrzania nadużycia.

Moja wystarczająca pewność opiera się na własnym osądzie i na informacjach, którymi dysponuję, takich jak wyniki kontroli *ex post*, sprawozdania audytora wewnętrznego i sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta za poprzednie lata budżetowe.

Potwierdzam, że nie jestem świadomy istnienia faktów, które nie zostały zgłoszone w niniejszym sprawozdaniu, a które mogłyby negatywnie wpłynąć na interesy Trybunału.

Luksemburg, 8 marca 2012 r.

Eduardo RUIZ GARCÍA
Sekretarz generalny

ZARZĄDZANIE EUROPEJSKIM TRYBUNAŁEM OBRACHUNKOWYM

Europejski Trybunał Obrachunkowy z siedzibą w Luksemburgu jest niezależnym zewnętrznym organem kontroli Unii Europejskiej. ETO działa jako **organ kolegialny**, w skład którego wchodzi 27 członków, po jednym z każdego państwa członkowskiego. Członków mianuje Rada, po konsultacji z Parlamentem Europejskim, na odnawialną sześcioletnią kadencję. Członkowie wybierają spośród swojego grona prezesa na odnawialną, trzyletnią kadencję.

ETO dzieli się na **izby**, do których przypisani są poszczególni członkowie. Izby przygotowują sprawozdania i opinie, które następnie przyjmuje Trybunał. Izby kontroli od I do IV zajmują się różnymi obszarami dochodów i wydatków, natomiast izba V – CEAD, odpowiada za kwestie horyzontalne. Izby wspierane są przez dyrekcje kontroli. Po wprowadzeniu w 2010 r. zmian do **regulaminu** ETO niektóre kategorie sprawozdań i opinii mogą zostać przyjęte przez izby zamiast Trybunału w pełnym składzie.

Pracami **Komitetu Administracyjnego** kieruje prezes. W skład Komitetu wchodzi przewodniczący izb oraz sekretarz generalny (odpowiedzialny za działy administracyjne i pomocnicze ETO). Komitet odgrywa rolę koordynatora prac oraz opracowuje decyzje Trybunału w kwestiach związanych z planowaniem strategicznym, zarządzaniem pracami instytucji oraz sprawami administracyjnymi.

Każdy **członek** jest odpowiedzialny za poszczególne zadania, głównie dotyczące kontroli. Członkowie zgłaszają projekty kontroli oraz przedstawiają sprawozdania na temat wykonania zadań, za które odpowiadają na szczeblu izby i Trybunału. Po przyjęciu sprawozdania członek sprawozdawca przedkłada je Parlamentowi Europejskiemu, Radzie oraz innym stosownym podmiotom. Członków wspomagają pracownicy zatrudnieni w ich gabinetach oraz zespoły, którym przydzielono dane zadanie kontrolne.

Europejski Trybunał Obrachunkowy

Roczne sprawozdanie z działalności za rok 2011

Luksemburg: Urząd Publikacji Unii Europejskiej

2012 — 49 str. — 21 × 29,7 cm

ISBN 978-92-9237-521-8

doi:10.2865/69372

JAK OTRZYMAĆ PUBLIKACJE UE

Publikacje bezpłatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)
- w przedstawicielstwach i delegaturach Unii Europejskiej (dane kontaktowe można uzyskać pod adresem <http://ec.europa.eu> lub wysyłając faks pod numer +352 2929-42758)

Publikacje płatne:

- w EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>)

Płatne subskrypcje (np. *Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej*, zbiory orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej):

- u dystrybutorów Urzędu Publikacji Unii Europejskiej (http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

Europejski Trybunał Obrachunkowy
12, rue Alcide De Gasperi
1615 Luksemburg
LUKSEMBURG
eca-info@eca.europa.eu
www.eca.europa.eu
@EUAuditorsECA

Urząd Publikacji

ISBN 978-92-9237-521-8

9 789292 375218